

PÉCSVÁRADI Hírmondó

Az önkormányzat lapja • 1993. szeptember • III. évfolyam 8. szám Ára: 20,-

Város a Zengő alján Göncz Árpád köztársasági elnök Szent István-napi beszéde

PÉCSVÁRAD TISZTELT POLGÁRAI! Sehr geehrte Bürger von Pechwarad!

Kedves Barátaim, akik ma eljöttetek Baranya-szerte mindenütt Pécsváradra, hogy együtt ünnepeljünk – magyarok, németek, romák, szerbek és horvátok egyaránt.

Őszinte nagyrabecsüléssel köszöntöm mindannyiukat. Mindenekelőtt azokat az idős, már nyugdíjas pécsváradiakat, akik évtizedeken át dolgoztak becsülettel nemcsak önmaguk, hanem közösségük boldogulásáért is. Önélkülük, tisztességes munkájuk nélkül, most nem ünnepelhetnénk Pécsvárad

várossá válását. Köszöntöm középkorú barátaimat is, akik a jelen terheit viselik és az átalakulás új körülményeihez igazodva igyekeznek családjuk megélhetését, városuk felvirágzását megteremteni. Végül köszöntöm a város ifjúságát. A jövő polgárait. Azokat, akikre – ha reményeim valóra válnak –, nyugodtabb, békésebb és biztonságosabb élet vár, mint a szüleiké, nagyszüleiké volt. Akik felnőttként nem fogják ismerni már sem a félelmet, sem a nyomorúságot.

Örülök, hogy Szent István

napján – nemzeti ünnepünkön – személyesen adhatom át Pécsváradnak a várossá nyilvánítás okiratát. Örülök, hogy a magyar múlt egyik legjelesebb települése – polgárai sikeres munkájának köszönhetően – visszaszerezte ősrégi városi rangját.

Nem akarom Pécsvárad viharos – s olykor igencsak elentmondásos – történelmét részletesen felmondani épp azoknak, akik nálam sokkal jobban ismerik. De utalni azért szeretnék egy és másra. Mindenekelőtt Szent István emléket szeretném idézni, aki

az első magyar monostorok egyikét alapította itt.

Talán abban is van valami sorsszerű – amint azt a Nagyobbik Legendából tudjuk –, hogy nagy királyunk Koppany legyőzése után és trónralépeése előtt határozta el a monostor alapítását.

Nem az ideologizáló szándék, nem is a múlt átértelmezésének, „korszerűsítésének” hajlama, – s még csak nem is a Pécsvárad iránti udvariasság – mondatja velem, hanem a meggyőződés: ez a monostoralapítás jelké-

pes értékű – a múltat lezáró s a jövőt megalapozó – elhatározás volt.

Koppány után

A hely, a hely szelleme és kötődése első királyunkhoz nem csak csábít, de egyenesen kötelez rá, hogy a szent-istváni tettekre emlékezzem. Éppen Pécsváradon – és a térségünkben ismét erőre kapott nacionalizmusok, sőt, a nemzetek közötti fenekedés tudatában – szeretnék hivatkozni szent királyunk „idegenek” iránt tanúsított befogadókészségére és megbecsülésére, hiszen itt a kezdetek kezdetétől mindig különböző nemzetiségek éltek és élnek ma is együtt. Jobbára békességben, egymás iránti tiszteletben, egymás erényeiből okulva. Hiszem, hogy a város, attól, hogy többnyelvű, csak gazdagodott és erősebbé vált.

De engedjék meg, hogy ezúttal mégis ellenálljak az alkalom csábításának, s ne a kisebbségek létének értékéről beszéljek. Hanem – a jelen feladatai okán – a nagy király élete céljáról, a magyarság jövőjének megalapozásáról. Arról a folyamatról, amit első fejedelmünk indítottak útjára, de amit Géza fogalmazott meg tudatosan. Azt az egyértelmű, azóta többszörösen is igazolódott, s ma mindennél időszerűbb felismerést, hogy a magyarság csak akkor maradhat fenn, ha igazodik környezetéhez, a korabeli keresztény Európához.

Ezzel nem kisebb feladatot vállalt magára és hagyott örökül fiára, Vajkra – aki a keresztységben az István, vagyis a „megkoronázott” nevet kapta –, mint a könyörtelen leszámolás kötelezettségét minden olyan hagyománnyal, minden olyan szellemi, hitbéli és erkölcsi örökséggel, ami a magyarság nagy társadalmi átalakulásának, új európai kötődésének útjában áll, azt nehezíti, vagyis a magyarság fennmaradását veszélyezteti.

Nem kívánok mítoszokat rombolni, de fontosnak tartom, hogy kimondjam: semmiféle új rend kiéptése nem kötődik, nem kötődhet egyetlen történelmi szemé-

lyiséghez. Legyen az bár a legnagyobb is. A rendszerváltás folyamat, s éppen a jövőnk érdekében kell tisztában lennünk vele, hogy a magyarság történelmének mindmáig legnagyobb „rendszerváltása” – a X-XI. században kialakult új rend sem köthető csak Szent István, vagy Géza és Szent István nevéhez.

Ahhoz elődök és utódok, s a nép többségének belátása volt szükséges. Nem feledhetjük el, hogy a magyarok és meghódított népek közös szállásterületén – azaz Magyarországon – a X. század közepétől kezd kibontakozni az új rend körvonala. Fajsz országlása idején már feudális értelemben is tagolódik a társadalom. Földünkre görög püspök jön, hogy a számukra már korántsem ismeretlen hitre térítse eleinket.

Ami megtartott

Taksony a környező szláv államokkal folytatott kereskedelmet szorgalmazza. Mert fölismerte, hogy a rendezett viszony szomszédainkkal, a vámrendszer kialakítása, az ezüst- és lókereskedés hosszabb távon gazdagít, s nagyobb biztonságot ad, mint a fegyverrel kikényszerített adók, vagy a zsákmányszerző kalandosok. Amelyek minden biztonnyal meggyőzték őseiket, hogy nemcsak keletre nincs visszaút, de Európában sincs másutt számunkra hely, mint itt – itt kell hát megkapaszkodnunk. És boldogulnunk. Ami – nem úgy, mint a hunoknak, avaroknak – ezerszáz év tanúsága szerint nekünk, a keletről jöttek közül csak nekünk sikerült.

A tehát valós folyamatában szemléljük a történelmet, akkor egyértelművé válik, hogy Szent István előfutára, Géza, Gézáé Taksony, Taksonyé meg Fajsz volt. S hogy az Árpád-házi királyok Szent István tanítványai, követői.

De a magyar nép ellenére ezt az államiságunkat beteljesítő döntő lépést, ezt a roppant jelentőségű életmód-, szemléletmód- és hitváltást, ami megtartott bennünket, sem egyikük, sem másikuk, sem együtt

valamennyien nem tudták volna a magyarságra rákényszeríteni.

István, a reálpolitikus

A siker okait kutatva, nyilván távolabbra is visszamegérkezhetnénk a történelemben, például elmélkedhetnénk az ősi nemzeti jellemről, de nem szándékozom megalapozatlan és ellenőrizhetetlen feltevésekkel kitölteni az adatok és bizonyítékok hiányát. Ha megtenném, ingoványos területre lépnék, s a tények területének világából áttévednék a délibábos történelemfaragás korántsem ártatlan, sőt korántsem ártalmatlan világába. A vizsgálható történelemfaragás igencsak veszélyes játék. Ismerünk rá példát, nemcsak más közép- és kelet-európai országokból, de a magunk házatáján is. Az utólag kiigazított történelem ugyanis a jelent nehezíti, újját szegi a hiteles önismeretnek.

Hamis helyzetértékelést sugall, téves választási és megoldási lehetőségeket kínál, s nemhogy megszüntetné, még növeli is a jövő felismerésének bizonytalanságát: téves következtetésekre vezet, szítja és nem csitítja a népek közötti lappangó ellentéteket, s szinte törvényszerűen zárja ki a más népek értékeinek felismerését és tisztelétét. Holott épp a mi térségünkben a népek egymásra utaltságának tudata létkérdés: ha hiányzik, képtelenek vagyunk közös érdekeink parancsára közösen cselekedni.

Első fejedelmünk és első királyunk legnagyobb erénye épp a valóság tudatuk – csalahatatlannal pontos helyzetértékelésük rajzolta ki előttük a jövőbe vezető egyetlen biztonságos utat. Pedig Szent Istvánnak – hosszú uralkodása évtizedeiben – egy roppantul kusza kor rengeteg buktatót rejtő viszonyai között kellett eligazodnia.

Kitűnő történészünk, Vajjay Szabolcs utal rá: „Vlagyimir kijevi nagyfejedelem dinamikusan erősödő államára és a háborítatlanul portyázó besenyő törzsekre csakúgy figyelemmel kellett lennie, mint a Cluny felől kelő zsolozsmaszóra, a bizánci Szent Palotában kerengő hírekre vagy a pápa-császár vi-

szony rezdüléseire”.

Ha szabadulni akarunk a változó korok ideológiai-politikai érdekek szerint megrajzolt – vagy inkább elrajzolt – Szent-István-képeitől, akkor mindenekelett azt kell fölismernünk, hogy a király – mai szóval élve – könyörtelen reálpolitikus volt. Nemcsak kül-, és belpolitikájában, de társadalom- és gazdaságpolitikájában is.

Amilyen ügyesen vitorlázott a külpolitika vizein – ha kellett, fegyverrel is védve országa határait –, olyan határozottan, sőt kíméletlenül szorította háttérbe hazai ellenlábásait, épp oly eréllyel szervezte meg korszerű közigazgatását, honosított meg korszerűbb gazdálkodást, fejlesztette a kézműipart vagy kereskedelmet. Miközben igyekezett megőrizni a keletre hozott örökség valamennyi olyan elemét és értékét, ami az új rendbe nemcsak beilleszthető volt, de azt erősítette is.

Példának nem az eszközeit és módszereit kell tekintenünk – azok az ő korában voltak korszerűek és társadalmilag indokoltak –, hanem a célját – a hiteles ön-és helyzetértékelésen alapuló, s a magyarság megmaradását célzó jövőre irányultságát. Neki és népének egy társadalmi és gazdasági szerkezetét tekintve már kialakult Európához kellett igazodnia, sőt – tetszik, nem tetszik – hasonulnia.

Ha nem, a magyarság fiatal állama felmorzsolódik a különböző ellenérdekek között. Esetleg hűbéresként kénytelen szolgálni idegen érdekeket. Ami talán lassúbb halál. De halál. Nem csupán egy független állam, hanem egy nép, a szó mai értelmében egy nemzet halála.

Összefogásra íteltettünk

Napjaink alapfeladata lényegében hasonló a Szent István korabelihez. Keletre visszaút nincs – ez nem kétséges. De a keletre megfélemlített nem szabad, még ha itt kell is megmaradnunk és a boldogulásunk érdekében itt kell betagozódunk a kínkeservesen egységesülő Európába, önként elfogadva a betagozódás valamennyi elke-

rülhetetlen követelményét. Még ha egyik-másik sérti is beidegzett és szívfünknek kedves nemzeti hagyományainkat vagy szokásaink, személmódunk egy részének feladására készlet.

Ma több évszázados egyenetlen és ellentmondásokkal terhes belső fejlődés után, rendkívül bonyolult nemzetközi környezetben úgy kell megújítanunk gazdaságunkat és társadalmunkat, hogy természetesen illeszkedjék a jövő formálódó politikai Európájához, annak emberi jogokon alapuló polgári értékrendjéhez (ami mellesleg önértékünk is), hogy mégis megőrizzük sajátos arculatunkat. Ehhez gőg és túlzott önértékelés nélkül, de történelmi teljesítményeinket, önmagunk értékét alá nem becsülve kell fölmérni a helyzetünket és lehetőségeinket. Értékes hagyományainkkal megtartva mindent, ami megtartható. A közelebbi és a távolabbi múltból egyaránt. De elvetve fölöslegesen magunkkal hurcolt hagyományterhünkől mindazt, amitől jobb előbb, mint utóbb szabadulnunk, mert csak nehezíti az életünket. Annak biztos tudatában, hogy nem vagyunk alábbvalók a szomszédainknál. De fentebbvalók sem. Épp legmeghatározóbb vonásainkban – terheinkben és kilátásainkban – több közöttünk a hasonlóság, mint a különbözőség.

Arról nem is szólva, hogy ők is ugyanazokkal a kihívásokkal, gondokkal-terhekkel, ugyanazokkal a beidegzésekkel küszködnek, mint mi. Amint azt közös jelenlőnk bizonyítja.

Összefogásra ítéltünk.

Főlöleges terheink – tévhiteink – egyike, hogy Európa – vagy a világ – hálával tartozik nekünk, mert önmagunk védelmében a tatárjárástól 1956-on át a kommunista diktatúra lebontásáig, a közép-kelet-európai földindulás kiváltásáig nemcsak a magunk ügyét szolgáltuk és mozdítottuk elő, hanem Európa egészének érdekét is. Vagy mondjuk úgy: az emberi szabadság ügyét. Ami mindannyiunké, oszthatatlanul. Holott csak egy vagyunk Európa országai közül, s még csak nem is a nagyobbak egyike.

Vegyük végre tudomásul:

bizton csak a magunk tehetőségére, a magunk leleményére, munkájára és kitartására építhetünk. A politika semmilyen formában – gazdaságpolitika formájában sem – ismeri a hála fogalmát. A politikát önérték, a gazdaságot a haszon (tegyük fel: jó esetben a közös haszon) igazgatja.

Jövönket hát nem Európa – vagy a világ – hálájára, hanem Európa, s benne Magyarország közös érdekére kell alapoznunk. De az érdekek közösségét bizonyítanunk kell – munkával, magatartással és meggyőzéssel.

Bízom benne, hogy a közös érdek kényszere előbb-utóbb megérleli az együttműködés hajlandóságát, megkönnyíti a határok számunkra oly fontos átjárhatóságát, nagyobb térségünk és a kis-tájak gazdasági együttműködését éppen úgy, mint a kölcsönös megismerés vágyát, a kulturális cserét, a rokoni-baráti kapcsolatok ápolását.

Röviden: a józan ész győzelmét az előítéletek és a hisztéria fölött.

Mint a jó must

Ne feledjük: nem koldustarisznyával ballagunk a lacsacsán egységesülő politikai Európa felé. Vannak csereértékeink – szellemiek és anyagiak –, amelyeket sikerült megőriznünk, s amelyeknek Európa nyugati felén is jó hasznát vehetik. Van igényes termékek, tőkére kiéhezett piacunk, amely ha szervesen bekapcsolódik a világpiac vérkeringésébe –, a teltett piacú nyugat számára igencsak nagy érték. De hurocunk magunkkal feszültségeket is – feloldhatatlan nemzetiségi ellentéteket, határokat nem ismerő környezetkárosodást. Csupa olyasmit, aminek a megszüntetése szintén közérdek. És nemzetközi együttműködést kíván. Még ha napjainkban a fejlett országok és fejlett gazdaságok magatartását jobban jellemzi is a túlzott óvatosság, mint a segítőkészség vagy az érdemi együttműködés. A magyar jövő sikere elsősorban mégis belső viszonyaink alakulásától, azaz saját magunktól függ.

Egyebek közt attól, hogy formálójának erkölcsi és szociális érzékenysége milyen mértékű, hogy hatalmi-politikai érdekeik a szerezhetnének

és urhatnomság felé lökik e őket, vagy a demokrácia játékszabályai szerint sáfárkodnak a nép által rájuk ruházott hatalommal. Élnek vagy csupán visszaélnék pillanatnyilag épp szegényedő társadalmunk bölcs önfelegyelmével, amellyel egyre nehezedő terheit, az inflációt, a munkanélküliséget, az ifjúság, a családalapítás gondját, a falu bomlását, az esélyegyenlőség növekvő hiányát viseli.

Mégis, mindent összevetve, nem a kincstári optimizmus, hanem a mély belső meggyőződés mondatja velem: demokratikus rendünk kiforr, mint a jó must. Kiforr, mert ez a társadalom érett és erős, s ami még fontosabb, mindinkább tudatára ébred az erejének, tehát képes rá, hogy érdekeinek hangot adjon, érvényt szerezzen, s ugyanakkor tanújelét adja az állami gondoskodás híján elesettek iránti segítőkészségének, együttérzésének.

Közéletünkben mind nagyobb számban tűnnek fel azok, akik szakmai fölkeszültségük, felelősségérzetük, szociális és erkölcsi érzékenységük révén – s nem utolsósorban az átalakulás eddigi tapasztalataink okulva –, nemcsak mostani bajainkon képesek úrrá lenni, hanem gondtalanabb és boldogabb holnapjainkat is meg tudják majd alapozni. Hazánk polgárainak tehetősége, szorgalma és ötletessége mellett éppen ez derűlátásom egyik fő forrása.

A nép is felelős

Mert demokratikus jogállamban nemcsak az országgyűlés és a kormány felelős a népnek, hanem a nép is felelőnmagáért. Például úgy, hogy jól megnézi, ki az, akit megbíz parlament képviselőjével, ellenőrzi, hogy az mint szolgált a rendszerváltás előtt és után szűkebb közösségének érdekét, hogyan sáfárkodott a közösség rábízott javaival, nem szedte-e meg magát a más rovására, eleget tett-e állampolgári kötelességeinek, rendet tartott-e maga körül a magánéletében? Mert az erkölcs oszthatatlan: nincs köz- és magán-erkölcs, külön gazdasági és politikai erkölcs.

Barátaim.

Közelednek a választások. Ne feledjék: minden országnak olyan a parlamentje, a kormánya, amelyet megérdemel. S aki nem választ, pedig emberismerete, tapasztalatai alapján módjában állna jól választania, magára vessen, ha helyette más és rosszul választ! Ezzel a tulajdon jövőjét kockáztatja.

Valami új kezdődött

Tisztelt pécsvárad

Polgárok!

Befejezésül – remélem, valamennyiünk nevében – ki mondhatom: más ez a nap, mint a többi: valóságos ünnep. Jelzi, hogy az Önök számára valami véget ért, s valami új kezdődött. Még ha látszatla nem változott is semmi. A nap ugyanúgy süt, az eső ugyanúgy esik vagy nem esik, mint eddig. Ugyanúgy váltakoznak az évszakok és néz le ránk az évi vár, vagy tekint felénk a Mecsek. Ma és holnap ugyanazok az utcák, a házak, az emberek. Ugyanazok – és mégis mások!

Mert már egy város adja életük keretét és színterét. S ez több mindent jelent. És követel – többek közt fokozott önbecsülést és fokozott felelősséget. A kettő összefügg. Az önbecsülés felelősségérzetet szül egymás és a környezetük iránt. Ami – visszahatású – megint csak az önbecsülésüket erősíti. S bár Pécsvárad jelentős vonzáskörzet központja volt, és becsülettel szolgált a körzetének érdekeit, máttól a szolgálat kötelesség is. Minden város ezzel tartozik önmagának és környékének.

E gondolatok jegyében köszöntöm Önöket és adom át polgármesterüknek Pécsvárad városá nyilvánításának okiratát.

Kívánom, hogy még sok-sok évszázadon át virágozzék városuk, polgárai – magyarok és más nemzetiségűek – pedig éljenek egészségben, békességben, jólétben és boldogságban. De kérem és kívánom azt is, hogy mint a múltban, úgy a jövőben is, viseljék szívükön szűkebb és szélesebb pátriájuk – meggyűjűk – az ország, Közép-Európa és Európa egésze, a világ és az emberiség sorsát.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

AZ ÜNNEP

Augusztus 20-án érkezett el fénypontjához az az esemény sorozat, amely több mint egy évvel ezelőtt kezdődött meg Pécsvárad várossá válása érdekében.

Ez az ünnepi reggel is az asszonyok imájával kezdődött a katolikus templomban, a rózsafüzérrel. Reggel nyolc órakor megszólaltak a harangok, majd 11 órára megtelt a katolikus templom, ahol **Mott János** címzetes pécsvárad apát mutatott be Szent István-napi hálaadó szentmisét. Ezen részt vett **Külshelm** polgármestere, **Günther Khun** és a kíséretében lévő vendégek.

Íme az Elnök!

Kakas Sándor polgármester ezalatt a nap díszvendégét, **Göncz Árpád** köztársasági elnököt várta, aki **dr. Verebélyi Imre** társaságában 11 óra után néhány perccel érkezett azzal a katonai helikopterrel, amit még a pápalátogatás alkalmával alakítottak át. Az elnök reggel Budapesten még tiszteket avatott, majd vissza kellett érnie a Szent Jobb-körmenetre. A helikopter leszállóhelye körül várta már a pécsváradiak kisebb csoportja is, akiket **Göncz Árpád** sora üdvözölt. **Kakas Sándor** helyet foglalt **Göncz Árpád** mellett az elnöki Mercedesben, amelynek útját a Várba igyekvő, inetegető pécsváradiak kísérték. Az elnök végintegette a Várba vezető utat.

A várbéli fogadtatás

Kárpáti Gábor régész mutatta be a magasrangú vendégnek a múzeum kinccseit valamint az altemplomot. Majd a Vár udvarán folytatódott a műemléki séta. Itt már sokan voltak az ünnepre érkezők, s ahogy az elnök kilépett a Várudvarra, megjelenését újra és újra felhullámzó taps fogadta. Ez is alkalom volt a találkozásokra, sok-sok kézfogásra.

Majd **Kakas Sándor** felkísérte a magasrangú vendéget a palotaszárny emeletére, ahol már gyülekeztek a meg-

hívtak, s a bemutatkozások, rövid beszélgetés után déli 12 órakor a vendégek, élükön a köztársasági elnökkel és a polgármesterrel elindultak a külső lépcsősoron, a Vár udvarán át Szent István szobrához. **Göncz Árpád**ot ezúttal is tapsal fogadta az akkora már több mint kétezerre duzzadt tömeg.

Útja mellett a pécsvárad Kodolányi János Általános Iskola valamint a Szakiskola és Gimnázium tanulói és tanárai továbbá a Zengő Táncegyüttes népviseletbe öltözött tagjai álltak sorfalat tanáraik kíséretében.

Fanfárok hangja nyitotta meg az ünnepet a pécsi **Daniel Speer Kvintett** előadásaiban, majd a **Kertész Attila** vezényelte **Bartók Béla Leánykar** és az **Apaceller József** vezette **Pécsvárad** **Önkéntes Tűzoltó Egyesület Fúvózenekara** előadásában felcsendültek a Himnusz hangjai. **Zilahy Lajos** konferálásával kezdetét vette az ünnep, amelyen először **Héjja Sándor**, a Pécsi Nemzeti Színház művésze szólaltatott meg részleteket Szent István intelmeiből. Ezután **Kodály: Ének Szent István királyhoz** című kórusműve csendült fel.

Várossá nyilvánítottam

A házigazda tisztében **Kakas Sándor**, Pécsvárad polgármestere e szavakkal köszöntötte a résztvevőket:

Tisztelt Pécsvárad **Polgárok, Kedves Vendégeink!**

Szent István napjára gyűltünk össze itt, az általa alapított hajdani monostor falai között, továbbá azért, hogy ez alkalommal kapjuk vissza az ország első közjogi méltóságának kezéből régi városi rangunkat.

Ezen az ünnepen mint a város polgármestere tisztelettel köszöntöm Pécsvárad valamennyi polgárát és e polgárok képviselőit. Megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Magyar Köztársaság elnökét, **Göncz Árpád**ot. (E szavakat is zúgó taps fogadta.)

Vendégeink között üdvözlöm a kormány képviselőjében jelen lévő dr. Verebélyi Imrét, a Belügyminisztérium közgazgatási államtitkárát, dr. Bógnér Miklós köztársasági megbízott címzetes államtitkárát, dr. Szűcs Józsefet, a Baranya Megyei Közgyűlés elnökét, Hans Rehfeld német főkonzult, Baranya megye országgyűlési képviselőit, Külshelm testvérvárosunk valamint a megye önkormányzatainak képviselőjében megjelent polgármestereket és valamennyi vendégünket. Felkérem Göncz Árpád köztársasági elnök urat, szőljön az egybegyűltekhez Szent István ünnepén, és tisztelettel kérem, adja át Pécsvárad számára a városi rangot tanúsító oklevelet.

Göncz Árpád beszéde után, amit lapunkban közzéteszünk, átadta **Kakas Sándornak** a Pécsváradot városá nyilvánító okiratot, amit a polgármester felmutatott a nagy lelkesedéssel tapsoló egybegyűlteknek. Feledhetetlen ünnepi pillanatok voltak, amelyekben ezek élték meg ugyanazt az örömetli érzést. Eközben a nemzeti lobogó mellé a város Szent György címerével díszített zászlaja gördült le a palota ablakából.

Pécsvárad díszpolgára

Népviselőbe öltözött fiatalok, **Sárközi Katalin** **Göncz Árpádnak**, **Gál Bernadett** pedig **Kakas Sándornak** nyújtotta át virágcsokrákat néhány üdvözlő szó kíséretében. Majd Pécsvárad polgármestere mondott köszönetet:

Tisztelt Elnök Úr, megköszönöm Önnek, hogy döntésével, amely a belügyminiszter előterjesztése alapján született meg, elismerte Pécsvárad azon törekvését, hogy visszanyerje azt a városi rangot, amelyet Szent István örökében valaha birtokolt.

Köszönöm Pécsvárad pol-

gárainak lakóhelyük iránti szeretetét és lankadatlan tenniakaratát.

Bejelentem, hogy **Göncz Árpádnak**, a Magyar Köztársaság elnökének, aki Pécsváradot városi rangra emelte, képviselőtestületünk az első számú díszpolgári címet adományozza.

A város kulcsa

A Csizmadia László grafikusművész és **Müller Eszter** könyvkötő által készített díszoklevél átadása után a kormány nevében **dr. Verebélyi Imre**, belügyminisztériumi államtitkár köszöntötte Pécsvárad városát – beszédét ugyancsak közzé tesszük – majd átadta a polgármesternek a város jelképes kulcsát, **Bayer Tündétől** pedig átvette a helybeliek köszönetét kifejező virágcsokrot.

A köztársasági elnök megszegte a **Speigl Anna**, **Mühl Norbert** és német népviseletben **Friedrich Anita** és **Friedszám Rita** által átnyújtott új kenyeret, amelyet **Valkai Pál** süttött erre az alkalomra, majd **Bethoven Szent István-énekének** hangjaira megkezdődött a koszorúzás:

Göncz Árpád koszorúját **Walter Katalin** és **Mühl Norbert** vitte, a kormányt képviselő **dr. Verebélyi Imre** koszorúját **Dékány Katalin** és **Gradwohl Zoltán**, a köztársasági megbízott **dr. Bógnér Miklós** **Bódog Éva** és **Németh Róbert**. Pécsvárad város nevében **Kakas Sándor** valamint **Gállos Orsolya** és **Lőrinczi Albertné** önkormányzati képviselők koszorúját **Speigl Gabi** és **Kolmann Balázs** helyezte el **István király szobrának** talapzatánál. A hivatalos aktus után további csokrokat helyezett el a Kereszténydemokrata Néppárt és a Szabad Demokraták helyi szervezete.

Végül a Szózat hangjaival ért véget a várbéli ünnepség, ami után **Göncz Árpád** a palotaszárny emeletén találkozott az újságírókkal.

A díszszobor

A félórás sajtótájékoztatót díszszobor követte, amelyet Kakas Sándor adott a köztársasági elnök tiszteletére az István Király Szálló emeleti halljában. Miután felszolgálták aperitifként a Pannónia pezsgőt, polgármesterünk az alábbi pohárköszöntőt mondta:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt elnök Úr, kedves vendégeink!

Nagy megtiszteltetés szá-

túrában egyaránt. Ezt az elmúlt évtizedek sem tudták felszámolni.

Nekünk, a mai közigazgatás szereplőinek kötelességünk volt a városi státusz helyreállítása, és e helyen köszönöm meg, hogy Önök, ki-ki a maga munkájából adódóan e törekvésünket támogatták és segítették, hogy pályázatunkat végül a köztársasági elnök úr döntése megkoronázza.

Ezt megköszönve a képviselőtestület nevében hiteszek amellett, hogy azt a sze-

csúcsai akkor is mindig fiatalok, csecsemők, és minden évben megújulnak. A város is ilyen. Pécsvárad is ilyen ezer esztendő tölgyfa, hajtásai pedig azok a fiatalok, akik a 21. században fogják meghatározni a várost, amely megint és örökké fiatal lesz. Emelem poharam a város boldogulására, hosszú, hosszú, matuzsálemi korú fiatalságot kívánva!

Az ebéd végén a kávé az Elnök már nem tudta megvárni, mert gépével indulnia kellett vissza Budapestre, a Szent Jobb-körmenetre. Sorra elköszönt a vendégektől, majd Kakas Sándor kíséretében visszatért a helikopterhez, amit eközben már a pécsvárad gyerekek is szemrevételeztek kívül-belül.

Előbb azonban a polgármester a köszönet jeléül virágcsokrot adott át **Krizsán Máriának**, a Belügyminisztérium főelőadójának, aki tavaly november óta gondozta Pécsvárad várossá válásának ügyét, és **László László** közigazgatási főosztályvezetővel együtt ugyancsak részt vett az ünnepségen.

A vendégek, elsősorban pedig a köztársasági elnök tetszéssel nyilatkozott a pécsvárad Várban rendezett ünnepségről, mondván hogy az bensőséges volt és mentes a fölösleges sallangoktól.

A népiünnepély

A délutáni események már a Városháza díszletként felmagasló csúcsfeinek előterében, a Szentháromság téren, a gesztenyefák hűsében zajlottak. Soha nem látott sokaságban jöttek el a pécsváradiak a helyi együttesek városköszöntő műsorára: a tér nyugati oldalán felállított szabadtéri színpadon fellépett a Kodolányi János Általános Iskola Német Nemzetiségi Táncegyüttese **Tóth Györgyi** vezetésével, a Pécsvárad AFÉSZ és Művelődési Központ Női Kamarakórusa **Tóth Gézáné**, a Pécsvárad Önkéntes Tűzoltóegyesület Fúvószenekara **Apaceller József**, a Pécsvárad Zeneiskola Kiszzenekara **Wagner József** vezényletével, a pécsvárad Zengő Néptánc Egyesület táncosai, **Molnár János** és az Olaszországból frissen megérkezett Zengővárkonyi Hagyományörző

Kulturális Egyesület csoportja **Tóttós Sándor**, a „Népművészet mestere” vezetésével. A vendéglátást – pécsvárad vendéglőseik a maguk portáján látták el a vendégeket – a pécsi Lajos Király Étterem vállalta, 5 hordó sörük fogyott el.

16-18 óra között innen sugárzott élő kereskedelmi adást **Kovács Imre** és **Zilahy Lajos** a Petőfi Rádióban, mely alkalommal Pécsvárad iparosainak, vállalkozóinak kínálatát reklámozták – volna. Az érintettek azonban a felkérések ellenére nem láttak fantáziát a reklámban. A program szponzorai így a **Möbius Húsipari Rt.**, a **Meccsek Fűszért Rt.**, Pécsvárad önkormányzata, a **Kresz és Fiedler Kft.**, az **Aranycipő Kft.**, a **Schöller-Budatej Bt.**, valamint a **MATÁV Rt.** voltak.

A tér délutáni és esti hangulatát nehéz volna szavakkal visszaadni. A fénykép- és a televíziós felvételek sem tükrözik igazán azt a légkört, amelyben több ezren ünnepeltek. Rengetegen jöttek a régi pécsváradiak, együtt örültek az alkalommal. Itt volt **Öhler Anna** Miskolcra, **Csenterics Feri** Vácra, **Teikés Feri** a megye túlsó végéből, **Csász Klára** és **Katalin** családjukkal, **Schillinger Ervin** Pécsről, **Bohákne Hering Magdolna** családjával Budapestre, **Kovács Ernő**, **Nékám Krisztina**, akik Németországból jöttek haza – és még hosszan sorolhatnánk. Valamennyien együtt örültek az itt élőkkel, és Pécsvárad virágzására ürtették poharaikat.

17.30 körül futottak be azok a fiatalok, akik **Hall Zolt** pécsi egyetemista vezetésével és a Főtaxi kocsjával 35 európai fővárost jártak be az elmúlt hetekben, és célbaérésüket a legfiatalabb régi város Szent István-napi ünnepére időztették. Jártak Európa legszűkebb és legdélibb fővárosában, északi fényben és sivatagi homokban, és azért nem futottak be 17 órára, mivel egy ENSZ-ellenőrzés feltartóztatta őket Horvátország területén. **Kakas Sándor** köszöntötte az ifjú vilájárókat, akik rekordjuk leigazolása után szeretnének bekerülni a Guinness-rekordok könyvébe. Az ifjak a fásasztó világtánc után végigtáncolták az összes pécsvárad bált.

momra, hogy Pécsvárad város polgármestereként itt üdvözölhetem az ország első emberét és a kíséretében lévő jeles személyiségeket, ezen ősi falak között, ahol Géza fejedelem, Szent István és az Árpád-házi királyok óta sorra megfordultak történelmünk jeles személyiségei.

Nyomdokukban város született sok évszázaddal ezelőtt, mely városnak meghatározó kisugárzása volt a környékre gazdaságban, kul-

repet, ami egy várostól elvárható, a továbbiakban is legjobb tudásunk szerint befogjuk tölteni.

Emelem poharam az Önök egészségére, a városra, a benne és az országban lakó minden polgárra! Egészségükre!

Göncz Árpád a következő szavakkal válaszolt:

Kedves Barátaim!

Ha akkora is egy fa dereka, hogy hat ember alig tudja átérni, a hajtásai, a tenyész-

Polgármesteri fogadás

19.30-ra meghívó invitálta a Városháza dísztermébe mindazokat, akik részt vettek a nagy nap előkészületeiben. Ott voltak az összes helyi üzem és intézmény, az Ipartestület, a rendőrség, a tűzoltóság vezetői, a kiadványaink fotóit készítő **Lantos Miklós** fotóművész, az önkormányzati képviselők, a Művelődési Ház stábjá, valamint **Krebsz József** csapata, amely az elmúlt hetekben oly sokat dolgozott az utcákon, tereken továbbá **Güntner Khun**, külszheimi polgármester és **dr. Bíró Ferenc** országgyűlési képviselő. **Kakas Sándor** polgármester megköszönte azt a munkát, amit ki-ki a maga területén elvégzett – és nem mindig fizetségért, hanem kötelességén túl is azért, hogy Pécsvárad szebb legyen és polgárai méltóképp ünnepelhessenek.

Utcabál, tűzijáték

Közben a téren megkezdődött **Wagner József** zenekarával az utcabál, amelyen táncoltak kicsik és nagyok, felnőttek és gyerekek, vendégek és helybeliek, beleértve az önkormányzat képviselőit, hogy azután az **Asterix** bálján folytatódjék a mulatság. Tele volt valamennyi helyi vendéglő és csárda, **Kovács József** e napra megnyitott **Vadászkürt Vendéglője** is.

21 óra előtt jelzőrakéta figyelmeztetett a közelgő tűzijátékra, s a térről sokan elindultak a város különböző pontjaira, a Vár közelébe. Taps, éljenzés, ujjongás kísérte a Vár udvaráról felröppenő rakétákat, melyek kibomló csóváira egyszerre zúgott fel a moraj a város minden pontján. Közben megszóltak a harangok. Önfeladt közös ünnepet ültek az emberek, amit sokáig nem fogunk elfelejteni. Soha ilyen nagyszámban nem jöttek össze Pécsváradon, amely soha nem látott még ilyen ünnepelést. A pécsváradai polgárok napja volt ez, mindüke egyenként, akik valamennyien legjobb tudásuk szerint tettek városukért.

Gállos Orsolya

Fotó: **Tóth László**

„Ami egynek nehéz, az sokaknak könnyű...”

Dr. Verebélyi Imre a kormány köszöntését tolmácsolta

Tisztelt városi polgárok, kedves ünneplő közönség!

Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel és elismeréssel köszöntsem önöket, immár mint városlakókat abból az alkalomból, hogy a belügyminiszter előterjesztésére a köztársasági elnök úr nem megadta, hanem ismételten visszaadta a városi rangot, amelyet önök egyszer már 1333-ban birtokoltak, aztán 1871-ben vitatható módon elvesztettek és történelmi fejlődésük, ígéretes, biztató jelenük és jövőjükbe vetett hitük alapján ismét visszanyertek.

Asztrik örökében

Az önök Szent István-kori településének alapítása és fejlődése szorosan, szervesen összefügg a magyar államiság fejlődésével, alapításával, hiszen az itt élők is őrizték és fejlesztették azokat az értékeket, amelyek segítettek e hazát államként fennmaradni ebben a térségben.

Azt gondolom, Önök büszkén emlékezhetnek arra, hogy a lengyel honból ideszármazott pápai legátus, Asztrik apát volt az, aki először elhozta a keletre jött és már nyugatíva vált népek az államiságot elismerő királyi koronát és királyi jelképeket II. Szilveszter pápától, és ő volt az első bencés apát, aki megszervezte itt azt az egyházi közigazgatási és gazdasági centrumot, amely köré a környező települések felfejlődve megalkották e települést majd később várost teremtettek e földön.

A korabeli feljegyzések szerint nagy félelemmel és izgalommal várták Asztrik apátot: vajon milyen hírt hoz Rómából? Vajon békét hoz-e ennek a nemzetnek,

amely keletről jön és nyugatíva akar válni, vagy a hadüzenetet. Az apát küldetése és később területi államszervező munkája e földön igazolta, hogy Pécsvárad korabeli lakossága, környékbeli települései ott voltak a magyar állam, a magyar államiság indulásánál.

Engedjék meg, hogy a köszöntő elismerő jogán emlékezzek és emlékeztessék arra, hogy már az Önök múzeumának bejáratánál, az első táblán, a Szent Istváni alapító levélben megtalálható az Önök fejlődésének gyökere: ebben az időben már iparosok gazdag sora volt megtalálható, kézművesek, kereskedők. A kövek mutatják, a köbe vésett művészet, hogy Pécsvárad az akkori európai művészet színvonalán állt. Engedjék meg, hogy nagy elismeréssel emlékezzek arról, hogy történelmi fejlődésük során ez a település volt a környék, a Mecsek keleti lejtője környékének gazdasági, társadalmi szervező centruma. És talán nem véletlen, hogy Mátyás király azt mondta: „Királyságomnak leggazdagabb apátsága Pécsvárad”.

Ez a gazdagság rejtett a mező- és erdőgazdálkodásban; rejtett az iparban; rejtett a művészetek fejlődésében, amely területekben e térség bővelkedett és nagy nevek, nagy embereket adott a hazának.

Λ közalapítvány

Mária Terézia egyházi uradalomból közalapítványi uradalommá változtatta az itt lévő földeket, és kiépült itt egy olyan gazdasági körzet, amely mezőgazdasági, erdőgazdasági kultúrájával a korabeli Magyarország

fejlődésének élvonalában járt, sőt a többiek számára példát mutatott.

És volt még egy példamutató dolog, amelyre kevés magyar gazdaságtörténeti esemény tekinthet vissza: az innen befolyt közalapítványi bevételek a Budán létesült egyetem finanszírozását szolgálták.

Az innen származó gazdasági érték a magyar kultúra, a magyar szellemi élet gazdagodását mozdította elő. És talán nem véletlen, hogy ezen a gazdasági magatartáson olyan szellemi nagyságok, olyan művészi, írói nagyságok nőttek fel a történelmünk során, hogy csak a legutóbbi időszakot említsem, mint Kodolányi János, vagy Kígyós Sándor, vagy éppen a tudomány területén Entz Béla orvosprofesszor. Nem udvariasság, hanem egyszerű tény, hogy Önök a történelmük során mind gazdasági, mind szellemi értékek teremtése és megőrzése során példát mutattak.

P r ó b a t é t e l e k

Természetesen nem hallgathatjuk el, hogy a nemzet balsorsfordulói során e településre is hárultak nehézségek, hiszen volt itt tűzvész, volt török-járás és tudjuk, hogy nemzetünk forradalmát és szabadságharcát 1849-ben külföldi erők e térségben is leverték.

És szomorúsággal emlékezhetünk arra, hogy a Szent Istváni-gondolat jegyében ide betelepülő idegenek egy meghatározott történelmi korszakban el kellett, hogy menjenek, vagy elvitték őket: emléthetjük Trianon-diktátum után a szerbeket, és mély sajnálattal, szégyenérzettel azokat a

Dr. Verebélyi Imre államtitkár adta át a polgármesternek a város jelképes kulcsát.

Fotó: Tóth László

németeket, akiket 1945 után kitelepítettek és akiknek helyébe ugyancsak elűzött magyar hazánkfiai érkeztek e tájra. De ugyancsak említhetjük Pécsvárad zsidóságát, akiket elhurcoltak és megsemmisítettek.

Ezek a negatívumok arra emlékeztetnek, hogy nemcsak őrizni, de védeni is kell azt a népet, azt a társadalmi erőt, amely képes volt települést, várost teremteni a hazának eme szép táján.

Legyenek büszkéek!

Én azt gondolom, hogy a jelen fejlődés, amelyet 1990. után az új önkormányzati rendszerben saját erejükből a lakosság támogatásával és az állam közreműködésével mutattak, megalapozza, hogy újra városi rangot, nem előjogot, hanem városi rangot kaptak.

Az elmúlt 3 év során képviselőtestületük és polgármesterük büszke lehet arra, hogy mind az egészségügyi, mind a szociális-intézmény fejlesztésben a megyén belül is kiemelkedő eredményeket mutathattak fel. Önök büszkélkedhetnek azazal, hogy a magyar kisvárosok körében itt 94-95 %-os az utak szilárd burkolattal való ellátottsága. Tudjuk azt, hogy milyen nagy eredményt értek el az önkormányzati törvény végrehajtása során az egyik fő célkitűzés, a vízellátás megjavításában. Ismerjük a csatornaépítés területén elért eredményeket, és itt már a gáz, és települnek a telefonvonalak. Ezek az eredmények azok, amelyek alapján nem megadták, hanem visszaadták Önöknek a városi rangot.

Kérem őrizték ezeket az eredményeket és ezen ered-

ményekre épülve és ezen eredményekre támaszkodva nézzenek szembe a jövő nehézségeivel.

Végezetül engedjék meg, hogy történelmi értékeik sorából emeljem ki azt az elemet, amely azt gondolom, hogy fejlődésük egyik záloga lehet a jövőben is. Ez pedig az összefogás, amelyet Széchenyi úgy fogalmazott meg: „Ami egynek nehéz lehet, az soknak könnyű!” Önök mind a gazdálkodásban, mind a településfejlesztésben, mind az államalapításban összefogással érték el eredményeiket és azt gondolom, ha a lakosság szűkebb közösségei, az örvendetesen gyarapodó egyesületek, ipartestület, tűzoltóegyesület és a többiek Önöknél itt vannak.

Ha a lakosság szabadságának kis körei egyrészt, másrészt az önkormányzat, mint a település legmaga-

sabb közjogi fóruma, harmadrészt pedig az állam, nem mint felülről irányító, de felülről segítő partner összefog, akkor minden nehézséggel bátran nézhetünk szembe, mert nehézségek mindig lesznek, de erőnek is kell lenni, hogy ezen nehézségeket leküzdjük.

Kérem engedjék meg, hogy átadjam az Önök polgármesterének és rajta keresztül az itt lévő városi polgároknak a város szimbolikus kulcsát, amelyet a művész az Önök városi címerével látott el, és kérem azt, hogy ezzel a szimbolikus kulccsal ne bezárják városuk kapuit, hanem szimbolikus nyissák ki a környező településekre és amennyiben a város a környező települések centruma, nyissák ki a hazára és a világra!

Még egyszer gratulálok és köszönöm a figyelmüket.

A városi önkormányzat ünnepi ülése

Kakas Sándor polgármester ünnepi köszöntője

A pécsváradai vár dísztermében tartotta augusztus 19-én ünnepi ülését a város önkormányzati testülete. Músorral köszöntötte a megjelenteket a Pécsvárad ÁFÉSZ és a Művelődési Központ Tóth Gézáne vezette Női Kara, majd Kakas Sándor emelkedett szólásra. Beszédét az alábbiakban tesszük közzé:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Pécsvárad Város Önkormányzata első ülésén tisztelettel köszöntöm a város képviselőit, az ő nevükben is meghívott vendégeinket, kitüntetetteket, pécsváradiakat, külön köszöntöm Günther Kuhn urat, testvérvárosunk, Külsheim városának polgármesterét.

Ünnepi ülésünk egyetlen napirendi pontja Pécsvárad város kitüntetései átadása.

Ez a település több

mint ezer éves

Amikor alapították, a Vashegy környékén a nagy erdőket, alatta a termőföldeket és a termőföldek mellett kanyargó patakokat, vizeket látva az emberek meg tudnak élni és nem rövid, hanem hosszú távon. Mi ennek a hosszú távunk ma egy jelentős napját éljük, ott, ahol ezer éven át gazdasági, társadalmi, politikai irányító hatalom, városi rang volt. Ezt a települést először 1333-ban említik civitas-ként az oklevelek.

Pécsváradnak főleg a középkorban volt kiemelkedő szerepe, 1871-ig volt mezőváros. Az akkori közigazgatási határok módosulása után megtartotta kiemelkedő szerepét továbbra is, majd kialakultak a járások. Pécsvárad járási székhely lett. Ezt a titulusát 1966-ig tudta megtartani. 1966-ban ismételt közigazgatási határ módosítások után a település először a pécsi járáshoz, majd annak megszűnte után a komlóihoz, majd Komló városkörnyékéhez tartozott, de megmaradt Pécsváradnak, átélte, túlélte ezeket a mesterséges csonkításokat, ha szabad úgy fogalmaznom, túlélte azt, hogy az évszázadok óta gyakorolt különféle funkcióit elvették. Elvették a Bíróságot, Földhivatalt, a Rendőrséget, a települést arra kényesítették, hogy távolra kelljen ezekre a helyekre járni.

Az idő bebizonyította, hogy ilyen módon közigazgatást sokáig nem lehet fenntartani. Körzőkkel, mesterségesen megrajzolt városokban nem biztos, hogy azt a szerepet el lehet látni és onnan irányít-

va természetes határt meg lehet változtatni.

Régen – a közelmúlt néhány évtizedére gondolok – főleg az volt a jellemző, hogy a városok valamilyen nomenklatúra szerint megkapták a rangjukat, hozzá kaptak pénzt. Egy városi létszám fejkvóta többet ért, mint egy falusi. Infrastruktúrát tudtak teremteni ezekből a pénzekből, ipart tudtak telepíteni ezekbe a városokba, de egy dolgot nem tudtak: megszüntetni azt, amiért hajdan évszázadokkal ezelőtt létrehozták.

Hitüket megőrizték

Pécsvárad ilyen település. Pécsvárad a történelem folyamán mindig és mindenkor jelentős irányító szerepet töltött be 20-30 település vonatkozásában.

Mi akkor, amikor e funkcióba léptünk, egy dolgot tűztünk szem elé: azoknak a pécsváradiaknak, azoknak a tanácsi képviselőknek az elképzelését, akik tettek mindezek ellenére, kevés pénzből is ezért a településért, azt mondtuk, hogy vissza kell szereznünk ezt a státuszt. Vissza kell kapni azokat a jogköröket, hogy ne kelljen ennek a lakosságnak – amely a történelem folyamán igen széles körben megpróbáltatott – eljáráni ügyeket intézni, több 10-20 km-re, amikor azt itt is meg lehet tenni.

Tulajdonképpen ez az ébredés – szabad úgy fogalmaznom kicsit patetikusan is – akkor kezdődött már, amikor az első víztársulat megalakult Pécsváradon. Talán nekünk anynyiban volt szerencsénk, nekünk jutott az a megtisztelő feladat, az hogy az ilyen jellegű infrastruktúrális ellátottságot mi fejezzük be.

Ez egy állapot, ezt nem én idéztem elő, nem a képviselő-testület, ezt azok a pécsváradiak csinálták, akik a történelem folyamán nem veszítették el a hitüket, azok a családok, akik évszázadok óta itt laknak, azok az iparosok, akiket Mária Terézia az 1700-as évek elején betelepít-

tett Pécsváradra, azok gyakorolták ezeket a jogokat, leszármazottaik a mostoha időkben is itt maradtak, itt ténykedtek, itt élnek és dolgoznak, dolgoztak és dolgoznak ma is.

A pécsváradiak nagyon sokat tettek azért, hogy ez az elismerés, ez a régi rang ide visszakerüljön.

Sokat, mert kétkezi munkával is elősegítették, hogy Pécsváradon sok évtizedre meghatározó vízellátás, gáz legyen, 100 %-os út-kiépítettség, 60 %-os szennyvíz építettség legyen, legyen kábel-tv, és legyen sok minden, ami ennek a funkció ellátásához szükséges. E feladat közepén járunk, mert ahogy az önkormányzati testület a rendőrlomást vissza tudta állítani, meggyőződésem, hogy más közfunkciókat is, így a bíróságot, a földhivatalt, és ami még szükséges mindenképpen vissza kell, hogy állítsuk.

Meggyőződésem, ismét lesz híres pécsváradai bor saját palackozásban, lesz ismét, ami volt a két világháború között, világhírű sajtüzem, lesznek olyan iparosok, vállalkozók, akik látnak fantáziát ismételten az erdőben, a földekben és a vizekben. És akkor öröm lesz, méginkább öröm, nemcsak az ünnep öröme lesz majd pécsváradinak vallani magát és Pécsváradon élni.

Visszakaptuk

Amikor 1991-ben a körjegyzőségről szóló beszámoló azt tartalmazta, hogy az igazgatási apparátusnak fel kell készülni képességeinél fogva a városi feladat ellátására, talán kimondatlanul is megfogalmazódott az, hogy vissza kell szereznünk ezt a státuszt. 1992. szeptember 14-én egy közmeghallgatásos testületi ülésen a képviselő-testület elfogadta a városi választás előkészítésére beterjesztett intézkedési tervet.

Ekkor úgy szerepelt még, hogy 1993. végéig kell elkészíteni és 1994. I. felében kell kérni ezt a rangot. 1993. március 1-én a képviselőtes-

tület úgy döntött, hogy elfogadja ezt a pályázattervezetet, és megfelelő formában március 31-ig benyújtja a Belügyminisztériumon keresztül a Köztársasági Elnöknek. Szeretném bejelenteni, hogy ezek az intézkedések megtörténtek, és a Köztársasági Elnök 1993. augusztus 1. napjával 88/1993. (VII. 23.) számú határozatával Pécsvárad nagyközségnek városi címet adományozott. Mi ezt úgy mondjuk, hogy visszakaptuk városi rangunkat.

Akik megcselekedték

Most amikor így egybegyűlve Önök ezt a rövid történeti áttekintést meghallgatták, akkor az arcok azt tükrözik, hogy önöknek nagyon nagy szerepe volt ebben, mert ahogy említettem ez nem egy pillanat műve volt, ez egy nagyon hosszú, kitartó fáradozás eredménye.

Azoké, akik itt ténykedtek, segítettek akár Pécsváradiként, akár hivatalos megyei szerveként azt a törekvést, hogy a Várkert, a vár, kiemelt pécsváradai műemlékek ne sorvadhassanak el, és ezt képesek voltak és tudták anyagilag is támogatni.

Nem veszítették el a hitüket azok a kultúráért élő emberek, akik a pécsváradai orgonát képesek voltak társadalmi munkában megjavítani, azok az emberek, akik évtizedekig itt dolgoztak, mint orvos, mint kőműves, mint sportvezető, mint kultúráért felelős ember és a történelem viharai közepette képesek voltak kiállni Pécsvárad történeti igazságáért akkor is, amikor bántották, akkor is, amikor ezért őt elfélték.

Tisztelettel kell adóznunk azoknak az embereknek, akik már nincsenek közöttünk, de munkásságukkal kivívták azt, hogy haláluk után is büszkék lehessünk rájuk, megbecsüljük őket.

Valamennyi pécsváradinak, nem pécsváradinak akik tettek ezért, megköszönöm mint polgármester, megköszönöm a testület, amely testület olyan kitüntetések alapított és adományoz,

amelyek kiemelkedő művészek, **Trischler Ferenc** szobrászművész és Csizmadia László grafikusművész munkái, s amire kérem, hogy legyenek büszkéik.

Még egy gondolat, engedjék meg, hogy befejezőképpen ezt is felolvassam. Részlet egy versből:

„Egy dombról nézve
Pécsvárad olyan,
Mint egy festett kép,
a szép völgyek,
Melyek zöld, barna, sárga
színből pompáznak
messziről
A vár és a templom
fölényesen néznek le
a hegyről,
A nagy utak mint a főerek,
A kis utcák,
mint mellékerek”

Ezután Kakas Sándor átadta az ez alkalomra alapított és első ízben átadásra kerülő kitüntetések, díjakat. Közreműködött **Bósz Zoltánné és Kárpátiné Kovács Zita**.

Székely Miklós orgonaművész emléklapok átadásakor a következő nyilatkozatot olvasta fel:

A Székely-testvérek alapítványa

Alulírottak, - 1993. augusztus 20-a, Pécsvárad városá nyilvánításának alkalmával - egy már működő jótékonyági alapítványhoz csatlakozva, apánk, néhai **SZÉKELY JÓZSEF** ált. isk. igazgató és tanító

(1900-1961) emlékére személyenként 1000-1000 forinttal, összesen 3000 forinttal kívánunk hozzájárulni 3 pécsvárad szegény sorsú diák 1993. szeptemberben kezdődő tanévkezdésekor esedékes tankönyveinek vásárlási kiadásaihoz.

Pécs-Budapest, 1993. augusztus hó.

özv. Tomcsányi Ernőné Székely Klára, Dr. Radó Imréné Székely Erzsébet, Székely Miklós

Pécsvárad Város Képviselőtestülete 48/1993. (VI. II. 2.) sz. határozatával a „Pécsvárad díszpolgára” címet adományozza

1.) **Göncz Árpádnak**, a Magyar Köztársaság Elnökének, mint a legmagasabb magyar közjogi méltóságnak, aki Pécsváradot ismét városi rangra emelte.

2.) **Dr. Gállos Ferenc**

helytörténésznek, posztumusz díszpolgári címet adományoz, Pécsvárad történeti értékeinek, különös tekintettel az államalapítás korának tudományos feldolgozásáért.

Pécsvárad polgármestere „Emléklapok” adományoz:

1.) **Dr. Mendele Ferenc** Ybl-díjas építész részére a Pécsvárad Vár helyreállítása érdekében folytatott fáradozásainak elismeréseként.

2.) **Takács Gyula** Baranya Megye Tanácsa nyugalmazott elnökhelyettese számára a

Pécsvárad képviselők körében

volt elnökének a helyi sportélet szervezésében, irányításában végzett önzetlen munkájáért.

8.) **Platthy György** festőművésznek, volt pécsvárad tanárnak, aki életmű-gyűjteményével gazdagította Pécsvárad művészi értékeit.

Pécsvárad Város Képviselőtestülete

„Pécsváradért” díjban részesíti:

1.) **Mott János** címzetes pécsvárad apátot, a település egyházi és világi életében végzett sok évtizedes tevé-

2.) **Dr. Brezniczki József**, a Pécsvárad Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakmunkásképző Intézet és Szakközépiskola nyugalmazott igazgatójának. 1985-1990 között Pécsvárad Országgyűlési Képviselőjének, aki 1967-től megalapozta és tevékenysége során országos hírűvé tette iskoláját, megszervezte az újrainduló gimnáziumi oktatást.

3.) **Dr. Kófiás Mihály** körjegyzőnek a helyi közigazgatásban 1965 óta végzett magas színvonalú, irányító munkájáért, továbbá a 20 éve vezetett Pécsvárad Krónika dokumentációjáért.

4.) **Tóttós Sándor** nyugalmazott hivatalsegédnek Pécsvárad község, nagyközség szolgálatában eltöltött több évtizedes, lelkiismeretes munkája elismeréseképpen.

V.

Pécsvárad Polgármestere „Elismerő Oklevelet” adományoz:

1.) A Pécsvárad és Vidéke ÁFESZ és a Fülep Lajos művelődési Központ Női Kamarakórus számára, amely Tóth Gézánné vezetésével 15 év óta öregbíti Pécsvárad jó hírét.

2.) A Pécsvárad Önkéntes Tűzoltóegyesület Fúvószenekara számára, amely Apaceller József vezetésével 15 év óta gazdagítja Pécsvárad kulturális életét.

300 millió

A díjátadó ünnepség után Kakas Sándor fogadást adott az ünnepelték tiszteletére, mely alkalomra ifj. **Sárközl László** 50 személyes hidegtálat ajánlott fel a városnak.

A kitüntetettek nevében Mott János címzetes pécsvárad apát mondott köszönetet, majd **Arató Márton** önkormányzati képviselő kért szót: emlékeztetett arra, amiről a polgármester természetesen nem beszélt. Nevezetesen arra, hogy a beszédek felsorolt fejlesztések oroszánrészre az elmúlt hét esztendő alatt, Kakas Sándor idején került Pécsváradra. Mindent összesítve 300 millió forintot tesz ki az az összeg, ami Pécsváradra került a polgármester működése alatt, s ami itt beépítésre került. „Úgy érzem, köszönettel tartozunk ezért, és ezt itt, ezekben az ünnepi percekben ki kell mondani” - hangsúlyozta Arató Márton.

pécsvárad műemlékek, így a VÁR, a Városháza helyreállítása, a helyi kulturális kezdeményezések felkarolása terén nyújtott segítségével.

3.) **Jakabos Zoltánné** részére a pécsvárad vár helyreállítása és a környék természeti kincseinek védelme érdekében nyújtott támogatásáért.

4.) **Székely Miklós** orgonaművész számára a pécsvárad katolikus templom orgonájának helyreállítása érdekében 1988 óta végzett munkájának elismeréseként, a szép orgonaesték emlékére.

5.) **Tóth Gézánné** a Pécsvárad és Vidéke ÁFESZ és a Művelődési Ház Női Kamarakórus vezetőjének, a 15 éve működő együttes élén kifejtett magas színvonalú munkájáért.

6.) **Apaceller József** a Pécsvárad Önkéntes Tűzoltóegyesület fúvószenekara karnagyának az együttes magas színvonalú vezetéséért, az együttes élén kifejtett munkájáért.

7.) **Fuller Jánosnak** a Pécsvárad Sportegyesület

kenységéért, kiemelkedő műemlékeink védelme érdekében való fáradozásáért.

2.) Posztumusz „Pécsváradért” díjat adományoz **Kigyós Sándor** szobrászművésznek kimagasló alkotói teljesítményéért, továbbá Pécsvárad kulturális és közösségi életének gazdagításában kifejtett munkájáért, különös tekintettel a Zeneközpont 25 évvel ezelőtti megalapítására, különböző klubok életrehozására és működtetésére.

3.) Pécsváradért díjban részesíti a **Pécsvárad Várbaráti Kör**t, amely 12 éve folytatott tevékenységével példamutatóan ápolja Pécsvárad örökbecsű értékeit.

IV.

Pécsvárad képviselőtestülete a „Köz Szolgálatáért” kitüntetést adományozza

1.) **Dr. Gyórfy Boldizsár** nyugalmazott tüdőgyógyász főorvos számára, aki több évtizedes munkával fáradozott Pécsvárad lakóinak gyógyításán, az egészségkultúra javításán.

Ünnepi saláta

Jöjjön a király!

Avagy hogyan s miért érkezett Göncz Árpád éppen Pécsváradra? Még 1992 októberében, amikor felállt a stáb a pályázati munka elkészítésére, nem volt kétséges, hogy a városavató augusztus 20-ra esék. És hívjuk meg a köztársasági elnököt – javasolta Gállos Orsolya, hiszen ő nyilvánítja ismét várossá Pécsváradot. Ahogy Szilágyi Domokos fogalmazott, „jőjjön a király” – és legyen tűzijáték – folytatta. Meg utcabál – tette hozzá Dretzky Katalin.

Göncz Árpád a múlt év végén értesült a pécsváradiai szándékáról, majd Kakas Sándor polgármester elküldte a hivatalos meghívót. Június első hetében folytatott személyes tárgyalást az elnöki hivatalban Szűnyogh Károly államtitkárral az ünnep részleteiről. A pécsváradai ünnep időpontjának az elnök egyéb kötelezettségeihez kellett alkalmazkodnia. És közben már „csak” végre kellett hajtani a teendőket.

Miért pont Pécsváradra jött az elnök úr? Kérdezte Hárságyi Margit az MTV Pécsi Stúdiójának szerkesztő-riportere Göncz Árpádtól. A válasz: „Hentente három-négy meghívót kapok különféle alkalmaikra. Ma Pécsváradra kellett jönnöm, mert ez szentistváni hely, mert Szent István napja van és mert várost avattunk. Pécsváradra kellett jönnöm ezen a napon” – hangzott Göncz Árpád válasza.

Munkaköri kötelesség

„Különböen ki találta ki azt a hülyeséget, hogy öt-

millió forintot kapok a pécsváradai látogatásért?” – tért ki az elnök a sajtótájékoztatón az éppen aktuális butaságra, amely épp a mi városunkban ne termett volna meg? „Munkaköri kötelességem az ilyen látogatás.”

Hol landolt a helikopter?

Az elnöki helikopter, amit a pápalátogatásra alakítottak át, s amelyben tisztesség ne essék szólván, pisilni is lehet, nos e szovjet gépmadár Kakas Sándor telkén ért földet. Bizonyos szakértők szédületes összefüggéseket vélnek felfedezni a dologban, pedig a nyárfák tehetnek minderről. Nos, ezek miatt olyan légörvények keletkeztek a sportpályán, amelyek veszélyeztették volna a biztonságos földetérést. „Az a terület megfelelne” – mutatott a parancsnok a szomszédos telkekre, és figyelmeztette a polgármestert – „csak engedélyt kell kérni a gazdájától”. „Az engedélyt megadom” – szölt a rövid, ám határozott felelet.

Virágot az elnöknek

A képviselőtestület állapodott meg abban, hogy nem lesz végtelenbe nyúló koszorúzás Szent István szobránál. Felkérésükre és az elnöki irodával egyeztetve az elnök, a kormány, a köztársasági megbízott és az új város koszorúzott a hivatalos ünnepségen. Utána bárki elhelyezhette virágát a szobor talapzatánál. Schiller Szilviát kérte fel a város az öt koszorú továbbá a három díszcsoport elkészítésére. Göncz Árpád köztársasági elnök koszorúja vörös rózsából és fehér szegfűből készült.

A vendégek a koszorúkat kifizették, Pécsvárad koszorúját Schiller Szilvia felajánlotta a városnak.

És az egyházak?

Hogy-hogy nem képviselték magukat magas szinten? Dr. Várszegi Asztrik pannonhalmi főpát volt az első számú meghívott, – de mint a Pannónhalmával, a főpát titkárságával folytatott telefonbeszélgetés is megerősítette, már foglalt volt a napja, mire a pécsvárad felkérő levelet megkapta, és az óhajról értesült. Református részről Hegedűs Lóránt püspök a polgármesternek küldött levélben köszöntötte a várost. Mayer Mihály megyéspüspököt Kakas Sándor személyesen hívta meg, ő azonban Gyöngyös bérált, és a déli ünnepségre nem tudott ideérni. Mott János címzetes pécsvárad apát azonban helytállt valamennyi meghívott helyett is.

Ó, a protokoll,

„A dán királynő mondta egyszerűen, a protokoll tartja össze az embert. Nincs mese, menni kell, a feladatokat el kell látni” – mondta ebéd közben az elnök, akit végül biztonsági főnöke figyelmeztetett 15.15-kor, hogy indulni kell. A pécsváradai programnak vége, és a kávé sem lehet megvárni.

Számárbórgés

Volt gondos pécsváradai polgár, aki a Paprika-hegyen „működő” számárra hívta fel jóindulatúlag – a polgármester figyelmét. Hiába, egy polgármesternek sok mindenre kell

ügyelni az állami protokollon kívül s belül. Az elnököt ismerve, őt nem zavarta volna egy kis számárbórgés. Hall ilyen eleget. Végül a jámbor jószágnak volt annyi esze, hogy nem ordított, amikor az nem volt helyénvaló...

A díszebéd vendégei

26 fő vett részt azon a díszebéden, amit Kakas Sándor Göncz Árpád tiszteletére adott a pécsvárad Vár recepciója feletti hallban, 13.30-15.20 között. Az ebéden részt vett az elnök kíséretében dr. Szűnyogh Károly államtitkár, a kormány képviselője dr. Verebélyi Imre a Belügyminisztérium közigazgatási államtitkára, dr. Bognér Miklós, köztársasági megbízott, címzetes államtitkár, dr. Szűcs József, a Baranya Megyei Közigazgatási elnöke, Hans Rehfeld német főkonzul, Faragó András az elnök szóvivője, László László, a BM közigazgatási főosztályvezetője, Krizsán Mária, a BM főmunkatársa, dr. Bíró Ferenc és dr. Wekler Ferenc országgyűlési képviselők, Günther Khun-Külshelm polgármestere, Mott János címzetes pécsvárad apát és a város képviselő-testülete.

Az étlap:

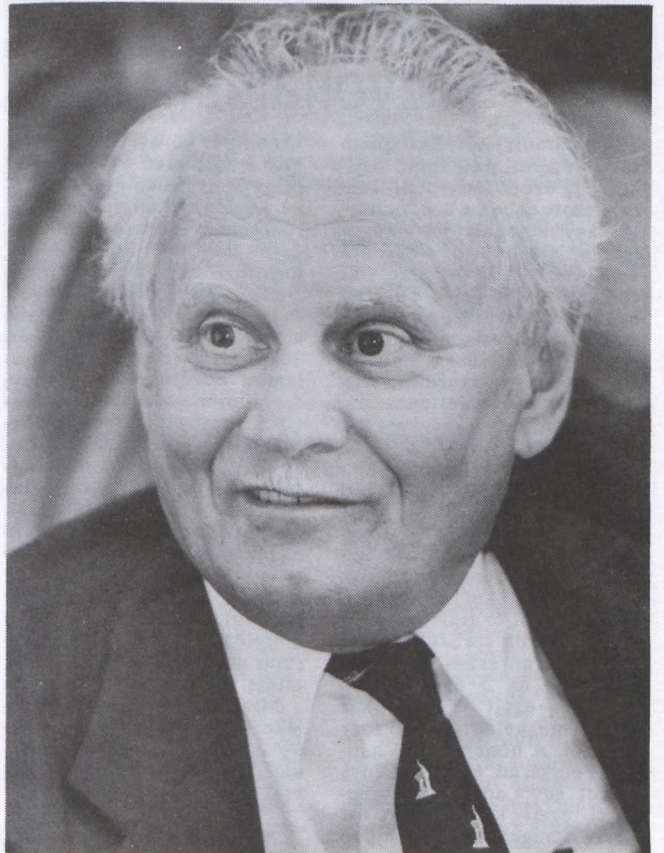
aperitifként Pannonia pezsgő, előételnek fűszeres diókrémmel töltött fogasfilé, és siklósi olaszrizling, őzerőleves vargányás gombóccal, pulykamell gazdagon, körtve lapcsánkával, hozzá villányi hárslevelű, desszertnek sültbanán csokoládéöntettel, piztáciával, és tokaji aszú. Végül kávé, francia kenyér, ásványvíz. Az ebédet Soós Vilmos mesterszakács és Lukács János készítette. Felszolgált Nagy Miklós és Vétek Levente.

Találkozások az elnökkel

– Ma Pécsváradra kellett jönnöm – felelte az újságíró kérdésére **Göncz Árpád**. Többezren voltunk részesei azoknak az ünnepi pillanatoknak, amikor Pécsvárad ismét visszanyerte régi városi rangját az ország első közjogi méltóságától, **Göncz Árpád** köztársasági elnöktől, aki személyesen hozta el az okiratot a város polgárainak Szent István-napi ünnepségére, a pécsváradai várba, és szólt az egybegyűltekhöz. Történelmi találkozások egy emberrel, egy íróval, aki politikus.

Fotók: Tóth László.

„Isten szeme mindent lát, el ne lopd a léniát”

avagy Figyelem! Nem egyszer, használatos

Édesanyám vonalzóján állt a fenti idézet jó hatvan évvel ezelőtt. Augusztus 18-a óta forr bennem a tehetetlen düh, méreg! Az előző napokban kitett piciny lobogók – nemzeti színűek és pécsváradiaiak – szép, lassan tűntek el az oszlopkokról, egyre több foghíjat hagyva. Pótlásuk megtörtént! Amiért most mégis lefom gondolataimat, az a következő végkifejlet: Az ünnepek után 139 db hiányzott. A 298 darabból 159-et tudtak összeszedni a DÉ-DÁSZ emberei. És az óvoda vezetője is jelentette, hogy a Vár utcai épületről eltűnt a nagyméretű pécsváradiai zászlójuk. (Talán még többen emlékeznek az elmúlt év októberében történt zászlólopásokra, akkor kfnos helyzetbe hozták az ünnep rendezőit a vendégország zászlójának el tulajdonítói. Később a rendőrség megtalálta a zászlókat és a tetteseket is.)

Most hol keressük zászlóinkat? Igen, ezek a mi pécsváradiai zászlóink voltak! Mennyibe került a várossá válás? – kérdezik sokan. A költségvetésben ezek a zászlók is szerepeltek!

Szomorú, hogy a város első

napjaiban erre ébred! És most hol vannak a Szent Györgyös zászlók? Sarokba dobva, kukába? Netalán nagyobb becsben egy helyi pin-cét dekorálnak? Kár értük.

Nem tudni, hogy vírtusból, balhéból, józanul, ittasan szedték-e le? És kik? Hányan? Mindenki magának? A pécsi országúton négy suhancot láttak, s ahol rájuk szoltak, ott nem vették le. Egyébként ebben az utcában alig maradt zászló a dúcokon... Ki tud róluk?

Úgy érzem az lenne a legtisztességesebb, hogy aki rábukkan ezekre a zászlókra, az valami módon visszajuttatná a polgármesteri hivatalba. Mert már most hallom, amint a következő sátoros ünnepünkön mondják: „még normális zászlódíszre sem telik?”

A város attól is város, hogy POLGÁROK lakják és polgár módra élnek, viselkednek. Kár, hogy ebben az ünnepi hangulatú újságban az ünnep fekete krónikáját is meg kell írni! Szaporítva a rendőrségi híreket. Született optimistaként remélem legalább egy zászló visszakérül a helyére.

D. K.

10 hektár gesztenyészégett

Tűzvonalban

Az elmúlt két hónapban több tüzeset volt, mint más-kor egy évben összesen. Köz-rejárszott ebben a hosszantartó nagy meleg és szárazság – igaz az elmúlt évben hasonló kánikula volt és mégsem volt ennyi tüzeset. Talán nem lehet figyelmen kívül hagyni az emberi felelősség vagy talán inkább felelőtlenség tényező-jét sem. Egy cigarettára vagy gyufa meggondolatlan eldobása igen nagy károkat tud okozni. A Komlói Tűzoltópa-rancsnokságtól kapott tájékoztatás szerint Pécsvárad körzetében a két hónap alatt kilenc ízben kellett a tűzoltóknak kivonulniuk, ebben sajnos az is benne van, amikor a tüzesetknél visszagyulladást történt és ismételt kivonulásra került sor. Július 3-án a 18/B erdőrészen 6 hektár területen az 5 éves vegyes csemetés égett le és a kár értéke meghaladta a 200 ezer forintot. A hónap utolsó napján Pécsvárad és Kisújbánya között egy Lada személygépkocsi égett ki teljesen, ez követte augusztus 3-án újabb

tűz a lőtér környékén, ahol fél hektár területen 5 éves cser és tölgy égett le, aminek kárértéke közel 30 ezer forint. Szerencsének lehet nevezni, ha egyáltalán ilyen lehet annak nevezni, hogy a Dombay tónál „csak” száraz fű és gaz égett le mintegy 8 hektáron. Sajnos a lőtér alatt augusztus 22-én 10 hektár gesztenyészégett, valamint bozótos és aljnövényzet. Ennél a tüzesetnél a zengővárkonyi polgármester közreműködésével a lakosság bevonásával segítették a tűzoltást, sajnos itt is visszagyulladást történt és a tüzoltóságunk újra ki kellett vonulnia, majd az éjszakai órákban 300 m²-es avaritűz keletkezett.

Talán jobban oda kellene figyelni mindenkinek és a megelőzés lenne a legcélszerűbb megoldás, s nem a tüzet oltani.

Mint arról a tűzoltóság tájékoztatót: sajnos a sok kivonulás az előregedett és elhasznált felszereléseket igen-csak megviselte.

S. L.

Nyitva hétfőtől péntekig 7.30-16.30 Tel/Fax: 72/465-382

Fotó: Patonai Attila

Patikaavató

A városavatókat valamikor is intézmények átadása kísérte. Ez történt Pécsváradon most, csak azzal a különbséggel, hogy ma már egyéni vállalkozások startolnak ilyen alkal-makkor. A központi, „Nagy Testvértől” származó beruhá-zások sora már a múlté.

Beck Józsefné hívta patika-avató ünnepségre augusztus 19-én délután a város polgár-mesterét, képviselőit, gyógy-szerészkollégáit és a helység orvosait, ismerősöket, barátokat.

Gyógyszertára egyéni kezde-ményezésből született, amit terjesztett az önkormányzat elé. Törekvéseit a testület tá-mogatta, és sok munka után elérkezett az avatás napja. Beck Józsefné üdvözlőszavai-ban elmondta, szakmai és eg-

ziszienciális indok vezette e lé-pésre, mivel az állami gyógy-szertárak a törvényi szabályo-zás hiányosságai miatt nem ké-pesek beszerezni az összes ke-resett gyógyszert. Az alapító bízik abban, hogy széleskörű kínálattal és a gyógyszer mellé adott kedves szóval szolgálhat a hozzá betérő pécsváradia-
nak. Elmondta azt is, 12 szá-zalékos kamatú japán hitel se-gítségével végezte a beruhá-zást. A Nékám-család egykori gyógyszerárának nevét vette fel az új patika, amely a Szent-háromság tér sarkán áll.

Dr. Várszegi László megyei tiszti főgyógyász érta fel Pécsvárad első magánpatiká-ját, majd Mott János címzetes pécsváradiai apát mondott áldást az új létesítményre.

G. O.

Rendbontás nem történi!

RENDRŐSÉGI HÍREK

Rendőrállomás Pécsvárad:

L. I. lovászhetényi lakos Erdősmeckén, a bálban garáz-dálkodott. Ellene a vizsgálat folyamatban van.

A Hosszúhetény környéki erdőből ismeretlen tettesek fát loptak. A tetteseket a Pécsvárad Rendőrállomás rendőrei felderítették. Az ügyben a vizsgálat folyamatban van.

A rendőrség felderítette annak a hosszúhetényi pincebetöréseknek a tetteseit, akik 2 db kapálógépet, valamint gázpalackot tulajdonítottak el.

A bejelentést követően rövidesen rendőrképre került f. k. S. K. pécsváradiai lakos, aki Pécsváradon a Krisztina büfé elöl Mountain Bike kerékpárt tulajdonított el.

Mecseknyádasdon az önkormán-yzat raktárából ismeretlen elkövető építési anyagot tulajdonított el. A bejelentést követően a rendőrök az elkövetőt néhány órán belül elfogták.

Az augusztus 20-i rendez-

vénysorozat rendőri szempontból eseménytelenül zajlott le, semmilyen rendzavarás nem történt.

Munkánkat a Baranya Megyei Rendőrkapitányság Közlekedési Osztályának állomány-a, a beavatkozó alosztály embe-
rei, a Sásdi Rendőrállomás jár-
őrei, valamint a helyi polgár-
őrség segítette. Munkájukért
ezúttal is köszönetet mondunk.

Az ünnepség fényét azon-ban beárnyékolta, hogy a Vár utcai óvoda falára kitűzött címeres pécsváradiai lobogót 20-ára virradóra ismeretlen elkövető elvitte, valamint az utak mentén fellobogóztott oszlopkokról 139 kisméretű zászlót tulajdonítottak el.

A rendőrség kéri a feltehetően fiatalok elkövetők szü-leit, ha gyermeküknél ilyen zászlót látnak, ezeket az önkormányzatnál minden követ-kezmény nélkül szveskedje-nek visszaszolgáltatni.

A Szent István napok

Bizonyára ez évben különösen kedves emléke lesz mindazoknak a Szent István Napok rendezvénysorozata, akik részesei lehettek a Várban és templomban szervezett programoknak.

Ahogy **Kakas Sándor** polgármester augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján a megnyitójában is mondta, ez alkalommal a nagy ünnepre készülve, estéről estére ráhangolódunk a várossá válás egéssznapos ünnepsorozatára.

Nádor Rudolfné, Hosszúhetény polgármestere pécsváradi hangulatokat idéző képsoraival, szavakkal mondta el mindazt, amit a Pécsvárad képekben elnevezésű kiállítás megszervezésével bemutatni kívántunk. Még valamikor az év elején az ünnepi program tervezésekor **Szilágyi Domokos** ötletét megvalósítva rendeztük meg a Pécsváradon élt, városunkhoz kötődő, itt élő alkotók munkáiból a Vár földszinti termében ez alkalommal nyílt kiállítást, amit **Sárkány József** művészettörténész a Janus Pannonius Múzeum munkatársa válogatott és rendezett. A kiállítók: **Barakonyi Klára**, **Békefi István**, **Bizse János**, **Botond**, **Gurilovic Ottokár**, **Csizmadia László**, **Gebauer Ernő**, **Geönczy Zoltánné**, **Horváth János**, **Illés Judit**, **Kígyós Sándor**, **Martyn Ferenc**, **Pandúr József**, **Platthy György**, **Szabó László**, **Vincze Győző**, **Zs. Kovács Diana**, **Valkó László** és tanítványai. (A kiállítás szeptember 15-ig megtekinthető.)

A vendégek között ott volt **dr. Andrásfalvi Bertalan** országgyűlési képviselő és családja.

A zsúfolásig megtelt rk. templomban **Mott János** plébános, címzetes pécsváradi apát tartott ünnepi misét, közreműködött **Ferencz László** és fűvészeket.

Majd **Székely Miklós** orgonaművész számolt be röviden az elmúlt öt évben végzett orgonafelújítási munkákról, **Földi Balázs** kivitelezésében. És lón csoda! Első ízben szólalt meg évtizedek óta tisztán Székely Miklós kezei alatt a pécsváradi orgona. A hangverseny végén

megborzongtunk, amikor feldübörgött Bach d-moll toccatája.

Másnap százan jöttünk össze a Pécsváradi Várbaráti Kör ünnepi ülésére a Vár dísztermében, ahol **Kárpáti Gábor** régész a pécsváradi vár egyik kutatója a lokálpatrióták szívét megdobogtató előadásában beszélt Pécsvárad városi múltjáról, jelentőségéről (ami valaha megelőzte Pécsét is).

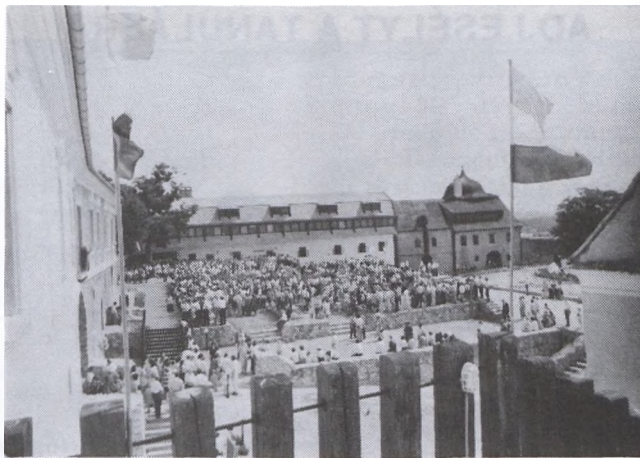
Kakas Sándor röviden bemutatta azt a kis könyvet, amiben a városi rangot viszszaadók pályázat anyagát adta közre az önkormányzat Pécsvárad 1993. címmel. (Kapható a Művelődési Házban).

Ma sem maradtunk zene nélkül: **Kuncz László** a PNSZ magánénekes zenés történelmi sétára invitálta hallgatóságát. A középkori gregorián énekektől a reneszánsz dallamokon, históriás énekeken át. A vár nyújtotta környezetben nehezen engedték el énekesünket ráadás nélkül.

A harmadik estén ismét a dallamok világában gyönyörködhetett, aki eljött a pécsi **Bartók Béla Leánykor** hangversenyére. A nagyműtű kórus **Kertész Attila** karnagy vezetésével nem először és reméljük nem utoljára adott emlékezetes élményt sokunknak.

Az ünnepi hétre nemcsak a napok váltak már-már elviselhetetlenül forróvá, hanem az estek is meleg hangulatúak voltak a klumpák. Szerdán a holland klumpák ütemes kopogását jutalmazta lelkes tapessal a többszáz főnyi érdeklődő. A megfiatalodott mecseknádasdi együttes és Hellendornból érkezett hollandok vidám szórakoztató műsorral járultak hozzá programjainkhoz.

Az ünnep előestéjén városunk ifjúsága tett tanúbizonyságot lakóhelyének szeretetéből, ismeretéből, reményét adva nekünk felnőtteknek, hogy gyermekeink képesek lesznek felelősséggel tenni szülőhelyük jövőjéért. Az önkormányzat, a Művelődési Ház és a Várbaráti Kör által kiírt pályázatra 130 munka érkezett 80 gyermek-től. Miután a kiírás műfaji megkötést nem határozott meg, így a nagyszámú rajz és

Az ünnepségsorozat méltó helyszíne volt a Vár.

Fotó: Tóth László

festmény mellett érkezett számtalan fogalmazás, vers és a gimnazistáktól komoly helytörténeti pályázatok. **Kakas Sándor** a díjak átadása után egy-egy szál virággal köszöntötte meg a felkészítőtanárok fáradozását, **Kajos Valéria**, **Vértes Lászlóné**, **Lantos Istvánné**, **Szántó Ferencné** és **Fuchs Sándorné** tanárnőknél.

Nemcsak a tanárok felkészése, hanem elsősorban a miénk felnőttek, szülőké, a családoké, hogy az itt felnövekvő nemzedékek hogyan becsülik meg lakóhelyük ér-

tékeit, kultúráját, egész életvitelükkel képesek lesznek-e környezetük óvására, hogy jó közérzettel élhessenek itt a jövőben. Példát most és nekünk kell mutatni!

(Itt hely szűke miatt nem soroljuk fel a nyertesek nevét. Ígéretünkhöz híven következő számunktól folyamatosan megjelentetjük a legjobb munkáit és felsoroljuk a további helyezetteket is.)

Az ünnepi hét programja az önkormányzat ülésével és 20-i programokkal zárult.

D. K.

Az éter hullámain

Kétórás kereskedelmi adást sugárzott augusztus 20-án délután a Városháza előtti Szentháromság térről a Petőfi Rádióban Kovács Imre szerkesztő-riporter és Zilahy Lajos műsorközlő. Céljuk az volt, hogy reklámot csináljanak Pécsváradnak, az itt működő iparosoknak, kereskedőknek, vállalkozóknak. Mivel másutt zárt ajtókra találtak, az önkormányzat lett Pécsvárad menedzselésének fő szponzora 50 ezer forinttal. Továbbá azzal, hogy **Kakas Sándor** polgármester elérte a MATÁV-nál, hogy Pécsváradot nem 80 ezer forintért, hanem ingyen telefonösszeköttetésben részesítették az élő adás idejére.

A rádió telefonos rejtvenyjátékában mintegy 300-an vettek részt, s ehhez a Kresz és Fiedler, a Schöller cég ajánlott fel ajándékokat, továbbá a Szent István Király szálló két kétszemélyes vacsorát. A váruddar levendulacsokrai egészítették ki az ajándékok sorát. A műsor óriási reklámot csinált Pécsváradnak, ay itt élő vállalkozóknak, kár hogy ez a lehetőséget oly kevesen fedezték fel közülük.

Nagyon tetszik!

Akik tőlünk nyugatabbra jártak, mind elmondják, hogy milyen szép, tiszta, virágos kultúrát a környezet. Egyre többen vagyunk, akik ilyenre vagyunk és igyekszünk itthon is meghonosítani az erkélyekről, ablakokból alázuhánó muskátlirengeteget.

De az üzletek előtt, az utcán a házaink előtt még kevés, bátortalan kezdeménnyel találkozunk. (Félünk és nem alaptalanul, hogy az éjszaka leple alatt ellopják.) Jó pél-

dák lehetnek a társasházi üzletek elől kirkott virágostalák, a most nyílt Szentháromság patika előtt viruló virágok. Szép és gondozott az Egészségügyi központ udvara és évek óta kellemes látványt nyújt a TSZ-irodaházának udvara is. (Ugye emlékszünk milyen sivarok voltak?)

A Malomipari Vállalat Pécsi országúti épülete előtt a virágosedenyek sorára érdemes odafigyelni és követni.

Köszönjük! Vigyázzunk rájuk jó közérzetünk érdekében!

ADJ ESÉLYT A TANULÁSRA!

A Baranya Megyei Munkaügyi Központ szeptemberi-októberi indulású tanfolyamai

Ezek a tanfolyamok és az elhelyezkedést, munkavállalást segítő ún. munkavállalói tréningek munkanélkülieknek és tanulni szándékozó pályakezdőknek indulnak. A felvételnél – egyéb megfelelés esetén – előnyben részesülnek a pályakezdő szakképzetlen fiatalok ill. olyan szakképzettséggel rendelkezők, akik szakterületén a munkanélküliség jelentős mértékű megvénkben.

A Baranya Megyei Munkaügyi Központ tanfolyamainak részletes bemutatása szórólapokon, a tanulással kapcsolatos követelmények (képzési szerződés, a tanulók jogai és kötelezettségei, a tanfolyamok működési szabályzata, a pénzügyi támogatás jellege és mértéke, stb.) megtalálhatók a kirendeltségeken.

A tanfolyamok a jelentkezési határidőt követően kb. 20 nappal később indulnak. Jelentkezni a lakóhely szerinti kirendeltségen lehet.

Az alábbiakban a tanfolyam neve, jelentkezés feltétele, és a jelentkezési határidő olvasható:

Fémipari alapképzés + fv- és lánghegesztő betöltött 17. életév, 8 ált., eü. alk. 1993. 08. 19.

költségvetési intézmények gazdasági ügyintézője érettségi bizonyítvány 1993. 08. 19.

gyermekfelügyelő érettségi bizonyítvány 1993. 08. 19.

kisvállalkozások gazdasági ügyintézője betöltött 18. életév, gimn., szakközépiskola 1993. 08. 20.

pedagógiai asszisztens érettségi 1993. 08. 30.

tetőfedő-bádogos betöltött 18. életév, 8 ált. 1993. 08. 30.

gépirás, idegen nyelvi gépirás, szövegszerkesztés érettségi biz. + af. német vagy angol nyelvből 1993. 08. 30.

képesített könyvelői + idegen nyelvi képzés érettségi biz. + af. német vagy angol nyelvből 1993. 08. 30.

felhasználó érettségi 1993. 08. 30.

szakács érettségi 1993. 08. 30.

gyermekápoló érettségi biz. 1993. 09. 10.

menedzser asszisztens érettségi biz. + af. nyelvviz-

ga bármely nyelvből 1993. 09. 10.

személyi számítógép szoftver-üzemeltető + idegen nyelvi képzés érettségi + af. nyelvismeret német vagy angol nyelvből 1993. 09. 10.

munkaerőpiaci tréning Pécs szakképesítéssel rendelkezők 1993. 09. 10.

mezőgazdasági kisgépjavitó és karbantartó Mohács betöltött 18. életév, szakmunkásképző 1993. 09. 10.

munkaerőpiaci tréning, Szigetvár szakképzett pályakezdők minimum szakkolai végzettség 1993. 09. 10.

szakipari fenntartó építőipari szakmunkásképző, eü. alk. 1993. 09. 20.

gyors- és gépiró szakképzettségűek idegen nyelvi szövegszerkesztés képzése gyors- és gépiró szakisk. vagy szakközépiskolában szerzett gép- és gyorsíró szakképesítés 1993. 09. 20.

nemezkészítő betöltött 16. életév, 8 ált. 1993. 09. 20.

alapfokú ápoló(nő) képző 8 ált. isk., betöltött 17. életév, eü. alkalmasság 1993. 09. 30.

munkaerőpiaci tréning, Siklós szakképesítés, pályakezdők előnyben 1993. 09. 30.

nőruha szerkesztés modellezés betöltött 17. életév, középfokú végzettség, min. 1 év varrási gyak. 1993. 09. 30.

villamos és villámvédelmi berendezések minősítő vizsgálatára erősáramú szakképzettség + szakmai gyakorlat, villanyszer. 5 év gyak., erősáramú technikus 3 év gyak., erősáramú üzemmérnök 2 év gyakorlat 1993. 09. 30.

munkaerőpiaci tréning, Komló szakképzett munkanélküli fiataloknak 1993. 09. 30.

munkaerőpiaci tréning, Selye szakképzett pályakezdőknek 1993. 09. 30.

szakfordító és tolmács felsőfokú végzettség, felsőfokú nyelvtudás + sikeres felvételi nyelvvizsga 1993. 09. 30.

Anyakönyvi hírek

Györfi Kálmán és felesége Porkoláb Györgyi értesítik barátaikat, ismerőseiket, hogy augusztus 1-jén megszületett SZILVESZTER, ALEXANDER nevű gyermekük.

ELNÉZÉST KÉRÜNK attól a két fiatal pártól, akiknek az augusztusi számunkban tévesen felcseréltük neveiket.

Helyesen így hangzik: június 19-én házasságot kötött: Simon Géza és Szabadi Mónika, valamint Batai József és Károly Szilvia. (Reméljük, hogy ez a kis kellemetlenség kabalaként jót jelent a jövőt illetően.)

Augusztusban házasságot kötöttek:

14-én Nagy Kálmán Géza (Erdősmeckes) és Filips Tímea (Lovászhetény)

Tejmo Tibor (Lovászhe-

tény) és Kuszter Rita (Erdősmeckes)

21-én Tamás Árpád és Grisnik Éva (Erdősmeckesek)

28-án Litberger István és Marjanovics Rózsa (Lovászhetényiek)

ÉVFORDULÓK

50 éves házassági évfordulóját ünnepli szeptember 15-én ÁCS SÁNDOR és HUSZÁR TERÉZ

25 éves házassági évfordulójukat ünneplik szeptember 4-én ÁHMAN PÁL és BÁRDOS ÉVA szeptember 12-én MANSFELD LAJOS és SÓLYOM JÜLIANNA

szeptember 14-én DÉKÁNY SZABÓ JÁNOS és MOLNÁR ERZSÉBET Zengvárkonyban.

Gratulálunk az ünnepelteknek, kívánjuk hogy még sok boldog évet éljenek meg együtt szereteteik körében. (Szerk.)

A PÉCSVÁRADI ZENGŐ MOZI szeptember havi műsora

7720 Pécsvárad, Vasút u. Telefon: 465-094

6-án, hétfőn 19 órától: Cliffhanger-Függő játszma. Színes, magyarul beszélő amerikai akciófilm.

9-én, csütörtökön 19 órákor: Életben maradtak. Színes, feliratos amerikai film.

13-án, hétfőn 19 órától: Halhatatlan szerelem. Színes, feliratos amerikai filmvígjáték.

16-án, csütörtökön 19 órától: A Sárkány-Bruce Lee élete. Színes feliratos amerikai akciófilm.

20-án, hétfőn 19 órától: Titkos titkosügynök. Színes, magyarul beszélő francia bűnügyi vígjáték.

23-án, csütörtökön 19 órától: Több, mint testőr. Színes, feliratos amerikai film.

27-én, hétfőn 19 órától: Az örömapa. Színes, feliratos amerikai filmvígjáték.

30-án, csütörtök: Bambi. Színes, magyarul beszélő amerikai rajzfilm.

A Walt Disney Bambi c. nagysikerű filmjét délelőtt 10 órákor az óvodásoknak, 14 órákor az iskolásoknak vetítjük.

FIGYELEM: szeptember 1-től az előadások este 7 órákor kezdődnek!

A pécsváradai művelődési házban – földárverésekről

Szeptember 28-án: 9 órákor erdősmeckei termelészövetkezeti földekre

9 órákor pécsvárad
11 órákor lovászhetényi
12 órákor apátvarasdi
13 órákor hosszúhetényi területek

Szeptember 29-én
9 órákor zengvárkonyi
10 órákor nagypalli
12 órákor martonfai területek

Szeptember 30-án
Állami Gazdasági földekre

9 órákor erdősmeckei
10 órákor hosszúhetényi területek

Október 1-jén
9 órákor máriakémeti
10 órákor mecseknádasdi területek

Október 3-án
9 órákor pécsvárad
10 órákor szilágyi
11 órákor apátvarasdi területek

Bővebb felvilágosítás a polgármesteri hivatalban.

A Zengővárkonyi Hagyományörzők 24. sikeres külföldi útja

Ez év tavaszán az országos minősítésen nagy sikert aratott együttesünk jutalmul meghívást kapott Olaszországba, Scurcola Marsicana település ünnepére.

A meghívó augusztus 13-tól 20-ig szólt. Ekkor kezdődtek a bonyodalmak! Kiderült, hogy egyszerre fontos a megyének és a várossá váló Pécsváradnak, hogy augusztus 20-án csoportunk szerepeljen. Nem értettük, honnan hirtelen ez a „népszerűség”, hiszen a tavalyi helyi tv-ben való szereplésünket, valamint a március 15-i műsorunkat követő megjegyzések azt jelezték, hogy a zengővárkonyiaknak nem sok keresnivalójuk van már Pécsváradon!

Végül is az olasz partner belátása és megértése alapján, az eredeti meghívást többször módosítva; augusztus 9-én Grubics Márton autóbusszával elindultunk Olaszországba.

Reggel érkezünk Velencébe. Behajóztunk a városba. Gyönyörködünk a Szent Márk tér szépségeiben, a varázslatos hangulatú utcákban.

Utunkat este folytattuk tovább. A 40 férőhelyen a 40 személy mellett még ott terpeszkedett számtalan hűtőtáska, útibatyu, kosár és mindaz, ami egy ilyen hosszú úton kellékként utazik. Azonban a jó hangulat és várható élmények izgalma minden kényelmetlenséget feledtetett.

Másnap, közeledvén a célhoz, Rimini mellett megállunk és megfürödtünk az Adriai-tengerben. Kora reggel volt, így a meduzák még partközélemben szunyókáltak, csipésükkel jelezték, hogy nem örülnek a mi harsány ébresztésünknek. Felfrissülve érkezünk az autópályán megbeszélte találkozási ponthoz, ahonnan vendéglátóink zenével kísérték szálláshe-lyünkre.

Scurcola Marsicana Rómától 100 km-re fekvő település, Aquillához tartozó körzetben. A kisváros kiszáradt tengerszemre épült, fésztői hegyek veszik körül. A he-

lyi amatőr együttes 40 tagú fűvészenekara és ugyancsak 40 tagú énekkara látott bennünket vendégül.

Nagyon érdekes volt számunkra, hogy az olaszoknál az együttesben részelt vesznek a város polgárai a bankigazgatótól az egyszerű kőművesen keresztül a helyi rendőrfőnökiig. Scurcola Marsicana polgármestere, aki maga is tagja a csoportnak, a város elöljárósága és lakossága nevében köszöntött minket, remélve, hogy a találkozásnak 1994 nyarán nálunk lesz folytatása.

Az ott töltött idő alatt naponta szerepeltünk, általában kétszer is. Házigazdáink megállapították, hogy nemcsak nemzeti színeink hasonlítanak, de igen közel vagyunk egymáshoz más vonatkozásban is, már, ami a temperamentumot és a barátkozási kedvet illeti.

A környéken tett közös kirándulások, a családok csodálatos kedvessége, a baráti együttlételek, a közös fellépések felejthetetlenek lesznek számunkra! A sok-sok szépséghez még hozzájárult, hogy eljutottunk Rómába, az örök városba és megnéztük a Vatikánt is.

Hazafelé gazdag poggyászt hoztunk: a szívből jövő vendéglátás és a gyönyörű látnivalók életre szóló élményét!

Köszönjük mindazoknak a segítségét, akik támogatásukkal lehetővé tették, hogy ez az út létrejöjjön: köszönet a zengővárkonyi önkormányzatnak, Tóttós Sándor művészeti vezetőnek, Szabó Tibornak, a harkányi Muskátli Csárda vezetőjének, Kollár Imre tanácsosnak, a szülőknak, a pécsváradai Zeneiskolának, a Valka-Freund-féle pékségnek, Porth Etelka újságíróknak...

Scurcola Marsicanaba üzenjük:

ARRIVEDERCI A ZENGŐVÁRKONYI-PÉCSVÁRAD NEL 1994!

Az egyesület 40 tagú csoportja nevében:
Galambosné Fónai Éva
egy. elnök

Külsheimi lakodalmas

Augusztusban esküvői meghívó érkezett Külsheimből **Kakas Sándor** polgármester és a képviselőtestület részére. A meghívás Külsheimbe szólt, a külsheimi **Kurt Krug** és a pécsváradai **Gál Zsuzsa** esküvőjére, amelyre azonban az augusztus 20-i előkészületek miatt csak jókívánságait tudta elküldeni a pécsváradai önkormányzat. Mint **Heinz Blatz** külsheimi jegyzőtől megtudtuk, hangulatos, gyönyörű esküvővel pecsételődött meg a két város három évvel ezelőtt kezdődött partnerkapcsolata.

Történt akkor, hogy **Günther Khun** külsheimi polgármester vezetésével küldöttség érkezett Pécsváradra, s velük a Városi Tanács munkatársa, **Kurt**

Krug, aki ekkor találkozott először **Gál Zsuzsával**. Az ismeretségből szerelem lett, melynek mindkét városból bőségesen akadtak szurkolói és házasságszerzői.

Denzer járási elnök egy hordó sört ajándékozott a lakodalmas népek, mondván, hogy a partnerkapcsolatnak jobb megalapozás nem is kell, mint a két fiatal házassága. A fiatal párt köszöntötték magyar és német dallamokra írt alkalmi verssel az eiersheimi zenészek és a külsheimi énekkar.

Képünkön a vőlegény, **Kurt Krug** és a menyasszony, **Gál Zsuzsa**, **Günther Khun**, Külsheim polgármestere, **Georg Denzer**, járási elnök, a menyasszony szülei és kislánya.

Fotó: Kaulartz

A **Pécsváradai Zeneiskola** értesíti az érintetteket és az érdeklődőket, hogy **PÓTBELIRATÁST** tartanak szeptember 6-án, hétfőn du. 16-18 óráig az új épületben, Rákóczi u. 7. sz. alatt. **TANÉVNYITÓ** a Művelődési Ház nagytermében szeptember 10-én, pénteken 17.30 órakor.

Éleslövészet:

Értesítjük a lakosságot, hogy a város fölött lévő lőtérben szeptember 15-17. és 22-23. között **ÉLESLÖVÉSZE-TET** tart a honvédség. Kérjük ennek figyelembevételét!

A NAGY NAP VIDEÓN

A **VÁROSI TÉVÉ** munkatársai felajánlották, hogy az augusztus 20-i eseményeket rögzítő kazetta anyagát átmásolják az érdeklődők számára.

Névvel és pontos címmel ellátott videokazettát kérünk a művelődési házban leadni, és folyamatosan elkészülnek a másolatok.

Ugyancsak rendelni lehet az ünnepségen készült fényképfelvételekből, melyeket **Tóth László** fotóriporter készített a nap folyamán. Ezek szintén a művelődési házban tekinthetők meg.

Olasz kórus

Szeptember 26-án délelőtt 10.30-kor a katolikus templomban hangversenyt ad a triezsti **Coro „A. Illsberg”** férfikar, amely a misén is közreműködik.

Képeinken ifjúsági, serdülő és felnőtt csapatunk Valkai Pál, Varga Sándor és Lutz Jakab edzők kíséretében az őszi bajnokságok előtt.

Megyei ifjúsági és serdülő labdarúgó bajnokság 1993-94. évi őszi sorsolása

III. forduló: 09. 04.
PPTSE-Pécsvárad
IV. forduló: 09. 11.
Pécsvárad-Kinizsi
V. forduló: 09. 18.
Újpetre-Pécsvárad
VI. forduló: 09. 24.
Pécsvárad-Véménd
VII. forduló: 10. 02.
Szentlőrinc-Pécsvárad
VIII. forduló: 10. 10.
Pécsvárad-DDGáz
IX. forduló: 10. 16.
Sásd-Pécsvárad
X. forduló: 10. 23.
Pécsvárad-Szigetvár
XI. forduló: 10. 30.
Sellye-Pécsvárad
XII. forduló: 11. 06.
Pécsvárad-Villány
XIII. forduló: 11. 13.
Harkány-Pécsvárad
XIV. forduló: 11. 20.
Pécsvárad-Siklós
XV. forduló: 11. 27.
PFC-Pécsvárad

Pécsvárad felnőtt csoport 1993-94. évi őszi sorsolása

IV. forduló: 09. 05. 16.30 óra
Hidas-Pécsvárad
V. forduló: 09. 12. 16.30 óra
Pécsvárad-Magyarbóly
VI. forduló: 09. 18. 16.00 óra
Vókány-Pécsvárad
VII. forduló: 09. 26. 15.00 óra
Pécsvárad-RTS. Mohács
VIII. forduló: 10. 02. 14.00 óra
Dunaszekcső-Pécsvárad
IX. forduló: 10. 09. 14.00 óra
Pécsvárad-Babarc
X. forduló: 10. 17. 13.30 óra
Kozármisleny-Pécsvárad
XI. forduló: 10. 24. 13.30 óra
Pécsvárad-Gyód
XII. forduló: 10. 31. 13.30 óra
Szászvár-Pécsvárad
XIII. forduló: 11. 07. 13.00 óra
Pécsvárad-Szederkény
XIV. forduló: 11. 14. 13.00 óra
Sátorhely-Pécsvárad
XV. forduló: 11. 21. 13.00 óra
Pécsvárad-Kásád

Ifjúsági leány kézilabda Őszi fordulók

I. 09. 03., péntek 16.30
Pécsvárad-Anikó (s.)
II. 09. 12., vasárnap 10.00
Villány-Pécsvárad (s.)
Buszindulás 8.30
III. 09. 18., szombat 10.00
Pécsvárad-Lepke (s.)
IV. 09. 24., péntek 16.00
Pécsvárad-Hosszúhetény II. (s.)
V. 10. 03., vasárnap 9.00
Hosszúhetény-Pécsvárad
(i.) Buszindulás 8.15
VI. 10. 10., vasárnap 15.00
Pécsvárad-Mohácsi TE (s.)
VII. 10. 17., vasárnap 10.00
Beremend-Pécsvárad (s.)
Buszindulás 8.15
VIII. 10.23., szombat 10.00
Pécsvárad-Siklós (s.)
IX. 10. 29., péntek 16.00
Kozármisleny-Pécsvárad (i.)
Buszindulás 14.45

Tanfolyamok

Ősztől az alábbi tanfolyamokat tudjuk indítani kellő számú jelentkező esetén. Érdeklődni a Művelődési Házban lehet személyesen, vagy a 465-123-as telefonon.

ANGOL és NÉMET NYELVTANFOLYAMOK
SZABÓ-VARRÓ tanfolyam
KISMOTOROS és AUTÓVEZETŐI tanfolyam
GÉPI HÍMZŐ és GÉPI KÖTŐ tanfolyam
GYERMEKBALETT

Angol alapfokú nyelvtanfolyam indul felnőttek és gyermekek részére angol anyanyelvű tanárnővel. Jelentkezés a Művelődési Központban szeptember 20-ig.

**KÁRPITOZOTT
GARNITÚRÁK
ÁTHÚZÁSÁT VÁLLALOM!**

GYENIS KÁRPITOS

Pécsvárad, Vár u. 18.
Érdeklődni: 8-12 óráig.

Pécsvárad Hírmondó

a Pécsvárad Önkormányzat havi lapja

Felelős kiadó: Kakas Sándor, polgármester

Szerkesztő: Gállos Orsolya

Szerkesztőség, hirdetésfelvétel, terjesztés:

Műv. Központ, Pécsvárad, Kossuth u. 31. Telefon: 465-123

Tipográfia: F-PRESS Kft.

Nyomási munkálatok: Molnár Csaba nyomdája, Pécs